№ 204. Środa, 2 (14) października 1874. №. 204.

Prenumerata miejscowa: bez odnoszenia: Na rok . . . 9 rsr. „ 6 miesięcy . 4 50 k. „ 3 miesiące . 2 25 k. „ 1 miesiąc . . — 75 k. Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa z odsyłką pocztą: Na rok . . . 12 rsr. „ 6 miesięcy . . 6 „ „ 3 miesiące . . 3 „ „ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We czwartek, 3 (15) października, — św. Dionisia ap. mucz.
W piątek, 4 (16) października, — św. Jerofeja. Gurja mucz.
W sobotę, 5 (17) października, — św. Pietra, Charit.

Słońce wsch. o godz. 6 min. 24, zach. o godz. 5 min. 5.

Spostrzeżenia meteorologiczne dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 1 (13) Października 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celsjusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	759.4	+ 6.1	99	spokojnie.
1	759.1	+ 11.0	75	poł.-wschodni.
9	757.9	+ 6.5	87	poł.-wschodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We czwartek, 3 (15) października, — św. Jadwigi i Teresy.
W piątek, 4 (16) października, — św. Florentyna bisk.
W sobotę, 5 (17) października, — św. Wiktora bisk.

Wysokość wody na Wiśle stóp 0 cali 2.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Traktat handlu i żeglugi, zawarty pomiędzy Rosją a Francją 20 marca (1 kwietnia) 1874 roku.

Z Bożej łaski, My, Aleksander Drugi, Cesarz i Samowładca Wszechrosyjski, Moskiewski, Kijowski, Włodzimierski, Nowogrodzki, Król Kazański, Król Astrachański, Król Polski, Król Syberyjski, Król Chersonesu Taurydzkiego, Król Gruziński; Pan Pskowski i Wielki Książę Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandzki; Książę Estlandzki, Liflandzki, Kurlandzki i Semigalski, Żmudzki, Białostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiacki, Bułgarski i innych; Pan i Wielki Książę Nowogrodu, ziem Dolnych, Czernihowski, Riazański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Białozierski, Udorski, Obdorski, Kondyjski, Witebski, Mścisławski i całego Północnego kraju Rozkazodawca; i Pan ziem Iwerskiej, Kartalińskiej i Kabardyńskiej i obwodu Armeńskiego; Czerkieskich i Górskich Książąt i innych dziedziczny Pan i Władca; Następca Norwegski, Książę Szlezwicko-Holsztyński, Stornmarnski, Ditmarseński i Oldenburgski etc., etc., i etc.

Oznajmiamy niniejszem, że w skutku wzajemnego porozumienia pomiędzy Nami a Rządem Francuzkim, Pełnomocnicy Nasi zawarli i podpisali w St. Petersburgu, 20 marca (1 kwietnia) 1874 roku, traktat pomiędzy Rosją a Francją handlu i żeglugi i trzy oddzielne do niego artykuły, które dosłownie brzmią:

W imię Przenajświętszej i Nierozdzielnej Trójcy.

Najjaśniejszy Cesarz Wszechrosyjski i Prezydent Rzeczypospolitej Francuzkiej, pobudzani przez życzenie pomagania stosunkom handlowym i żeglugowym istniejącym pomiędzy obydwoma Państwami, postanowili w tym celu zawrzeć traktat handlu i żeglugi i wyznaczyli do tego za swych pełnomocników, a mianowicie:

Najjaśniejszy Cesarz Wszechrosyjski:

księcia Aleksandra Gorczakowa, Swego Kanclerza Państwa, członka Rady Państwa, mającego portret Jego Cesarskiej Mości Najjaśniejszego Pana ozdobiony brylantami, kawalera orderów rosyjskich: św. Andrzeja pierwszego wezwania z brylantami, św. Włodzimierza 1-ej klasy, św. Aleksandra Newskiego, Orła Białego, św. Anny 1-ej klasy, św. Stanisława 1-ej klasy; kawalera Wielkiego Krzyża: francuzkiego—Legji Honorowej, włoskiego orderu Zwiastowania, hiszpańskiego orderu—Złotego Runa, austrjackiego—św. Stefana, pruskiego—Orła Czerwonego z brylantami i różnych innych orderów zagranicznych—i

pana Michała Reuterna, Swego rzeczywistego radcę tajnego i sekretarza stanu, Swego Ministra Finansów, kawalera orderów rosyjskich: św. Włodzimierza 1-ej klasy, św. Aleksandra Newskiego, Orła Białego, św. Anny 1-ej klasy ozdobionego koroną Cesarską i św. Stanisława 1-ej klasy; kawalera Wielkiego Krzyża orderów: włoskiego—śśw. Maurycego i Łazarza i czarnogórskiego—Niepodległości;

a Prezydent Rzeczypospolitej Francuzkiej:

pana Adolfa Leflô, jenerała dywizji, członka Zgromadzenia Narodowego, Nadzwyczajnego i Pełnomocnego Ambasadora przy Najjaśniejszym Cesarzu Wszechrosyjskim, komandora orderu Legji Honorowej, kawalera Cesarskiego orderu św. Aleksandra Newskiego i t. d., i t. d.;

i hrabiego Jana Franciszka Wilhelma de Bourgoing, w charakterze Ambasadora, kawalera orderu Legji Honorowej, kawalera Wielkiego Krzyża orderu papiezkiego Piusa IX, Kawalera Wielkiego Krzyża orderu Lwa Niderlandzkiego, i t. d., i t. d.

Którzy to pełnomocnicy, po wzajemnem zakomunikowaniu sobie swych pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobrej i należytej formie, umówili się co do niżej następujących artykułów:

Artykuł 1. Statki i poddani stron umawiających się będą wzajemnie używali całkowitej i zupełnej wolności handlu i żeglugi we wszystkich miastach, portach, rzekach i innych miejscowościach obydwóch państw i ich posiadłości, dostęp do których obecnie jest dozwolony lub w przyszłości będzie upoważniony dla poddanych i statków wszelkiego innego obcego narodu.

Rosjanom we Francji i francuzom w Rosji wzajemnie nadaje się, pod warunkiem zachowania praw kraju, zupełna wolność wjeżdżania, przejeżdżania, przebywania w jakiejkolwiekbądź części terytorjum i posiadłości obydwóch państw, dla zatrudniania się swemi interesami, przyczem będą korzystali tak z osobistej, jak i co do swego mienia obrony i zabezpieczenia na równi z poddanymi miejscowymi.

Mogą oni na całej przestrzeni obydwóch państw zajmować się przemysłem i prowadzić handel, tak hurtowny, jak i detaliczny, najmować na swoje potrzeby domy, magazyny, sklepy i grunta, lub posiadać takowe, nie podlegając ani osobiście, ani co do swego mienia, ani co do prowadzenia przez nich handlu lub przemysłu innej ani większej opłacie, ogólnej lub miejscowej, oraz innym lub większym podatkom i powinnościom jakiegokolwiekbądź rodzaju od tych, jakie obecnie są ustanowione dla poddanych miejscowych.

Przy tem rozumie się jednakże, że przez wyżej wyłuszczone postanowienie w niczem nie uchyla się działanie praw, ustaw i szczególnych postanowień w przedmiocie handlu, przemysłu i policji, obowiązujących w każdem z umawiających się państw i stosowanych do wszystkich cudzoziemców w ogóle.

Artykuł 2. Rosjanie we Francji i francuzi w Rosji będą wzajemnie korzystali z swobodnego dostępu do władz sądowych stosownie do praw kraju, tak dla poszukiwania, jak i dla obrony swych praw we wszystkich ustanowionych instancjach sądu. Mogą posyłać za siebie do wszystkic instancij adwokatów i pełnomocników wszelkiego rodzaju dopuszczanych przez prawa kraju i będą pod tym względem używali wszelkich praw i przywilejów, jakie są nadane i będą w przyszłości nadane poddanym miejscowym.

Artykuł 3. Rosjanie we Francji i francuzi w Rosji mogą zupełnie swobodnie nabywać, mieć w posiadaniu, aljenować na całej przestrzeni terytorjum i posiadłości obydwóch państw wszelkiego rodzaju własność, nabywanie lub posiadanie której dozwolone jest obecnie lub będzie dozwolone w przyszłości przez prawa poddanym jakiegokolwiekbądź innego obcego narodu.

Co do pomienionych nabyć, oraz co do aljenacji drogą sprzedaży, darowizny, zamiany, intercyzy ślubnej, testamentu lub innego jakiego sposobu, podlegają zachowaniu tych właściwie warunków, jakie obecnie są ustanowione, albo w przyszłości będą ustanowione dla poddanych wszelkiego innego obcego narodu, nie podlegając przytem płaceniu opłat, podatków lub poborów, pod jakąkolwiekbądź nazwą innych lub znaczniejszych od tych, jakie obecnie są ustanowione lub w przyszłości będą ustanowione dla poddanych miejscowych.

Również dozwala się im swobodnie wywozić sumy ze sprzedaży ich własności i w ogóle należący do nich majątek, nie podlegając w charakterze cudzoziemców za pomieniony wywóz płaceniu innych lub znaczniejszych opłat od tych, jakim w podobnych okolicznościach podlegaliby miejscowi poddani.

Artykuł 4. Rosjanie we Francji i francuzi w Rosji wzajemnie wyłączają się od wszelkiej służby osobistej tak w lądowych i morskich wojskach, jak i w gwardji narodowej i pospolitem ruszeniu, oraz od wszelkich w zamian służby osobistej powinności, w pieniądzach lub w naturze, od wszelkiej pożyczki przymusowej i od wszelkich wojennych powinności i rekwizycij.

Wyłączają się jednakże z tego powinności, połączone z posiadaniem na jakiejkolwiek bądź zasadzie majątku nieruchomego, oraz wojenne powinności i rekwizycje, do odbywania których mogą być powołani wszyscy poddani miejscowi w charakterze właścicieli ziemskich lub dzierżawców.

Również nie są przymuszani do sprawowania jakichkolwiekbądź obowiązków lub urzędów w służbie sądowe lub miejskiej gminnej.

Artykuł 5. Statki ruskie, oraz ich ładunek w portach rzeczypospolitej Francuzkiej i wzajemnie statki francuzkie i ich ładunek w Rosji, zkąd kolwiek bądź by przybyły, czy ze swego, czy też z innego kraju i jakiekolwiekbądź byłoby ich miejsce pochodzenia i przeznaczenia ich ładunku, będą korzystały pod wszelkiemi względami z równouprawnienia z statkami narodowemi i ich ładunkiem.

Żadne cło, opłata albo podatek, pod jakąkolwiekbądź nazwą spadające na korpus statku, jego flagę lub ładunek i pobierane w imieniu lub na korzyść Rządu, urzędników lub osób prywatnych, korporacij lub jakichkolwiek bądź instytucij, nie będą pobierane od statków jednego z umawiających się państw ani przy ich przybyciu, ani podczas pobytu w porcie, ani też przy wyjściu, jeżeli pomienionemu poborowi nie podlegają w równej mierze i w jednakowych warunkach statki narodowe.

Artykuł 6. Uznanie narodowości statków z jednej i drugiej strony określa się stosownie do obowiązujących w każdym kraju praw i szczególnych ustaw, na zasadzie wydanych szyprom lub właścicielom statków, przez właściwe władze, poświadczających dokumentów i patentów.

Artykuł 7. We wszystkiem co dotyczy rozlokowania statków, ich naładowywania i wyładowywania w portach, na przystaniach, w dokach, rzekach lub kanałach i w ogóle wszelkiego rodzaju obrządków i rozporządzeń, którym mogą podlegać statki handlowe, ich osady i ładunki, żadne przywileje lub prerogatywy nie będą nadawane w jednem z umawiających się państw statkom krajowym, bez rozciągnięcia tych prerogatyw i przywilejów na statki drugiego państwa, ponieważ stały zamiar umawiających się stron zależy na tem, żeby statki ruskie i francuzkie korzystały pod tym względem z zupełnego równouprawnienia.

Artykuł 8. Statki ruskie, wchodzące do jakiegokolwiek bądź portu Francji i na obrót, statki francuzkie, wchodzące do jakiegokolwiek bądź portu Cesarstwa Ruskiego dla wyładowania w nim tylko części swego ładunku, mają prawo, z obowiązkiem jednakże stosowania się do obowiązujących w właściwem państwie praw i przepisów, pozostawiania na statku tej części ładunku, która przeznaczona jest dla innego portu tego samego lub innego państwa i wywożenia takowej nie płacąc od niej żadnych ceł, oprócz przypadającej opłaty za nadzór, która to opłata może być pobrana nie wyżej od rozmiaru, ustanowionego dla statków narodowych.

Artykuł 9. Szyprowie i właściciele statków ruskich i francuzkich uwalniają się od obowiązku uciekania się w portach obydwóch państw do pośrednictwa ekspedytorów urzędowych i w skutku tego mają prawo udawania się do swych konsulów lub wybranych przez nich samych ekspedytorów, z obowiązkiem jednakże, w wypadkach przewidzianych przez francuzki Kodeks Handlowy i ruskie Ustawy handlowe, stosowania się do odpowiednich wymagań takowych, które w niczem nie zmieniają się przez niniejszy artykuł.

Artykuł 10. Postanowienia niniejszego traktatu nie rozciągają się na nadbrzeżną czyli kabotażną żeglugą, która w każdem z umawiających się państw pozostawia się wyłącznie fladze narodowej.

Zresztą ruskie i francuzkie statki mają prawo przechodzić z jednego portu tego lub owego z umawiających się państwa do innego lub kilku portów tego samego państwa, tak dla wyładowania tam całego lub pewnej części przywiezionego przez nie z zagranicy ładunku, jak i dla utworzenia lub uzupełnienia tam swego ładunku.

Artykuł 11. Zupełnie uwalniają się w portach obydwóch umawiających się państw od płacenia opłat łasztowych i ekspedycyjnych:

1. Statki przybywające z jakiegokolwiek bądź miejsca z balastem i wychodzące również z balastem.

2. Statki, które przechodząc z jednego portu jednego z umawiających się państw do innego lub innych portów tego samego państwa w warunkach, określonych w drugim punkcie poprzedzającego artykułu, złożą poświadczenie o zapłaceniu już przez nie pomienionych opłat.

3. Statki, które weszły do portu z ładunkiem dobrowolnie lub z konieczności i wychodzące z niego bez odbycia jakiejkolwiek czynności handlowej.

W razie przymusowego wejścia do portu nie uważają się za czynności handlowe: wyładowanie i naładowanie na nowo towarów dla reperacji, przeładowanie na inny statek w razie niezdolności pierwszego do żeglugi, rozchody potrzebne na zaopatrzenie osady w artykuły żywności i sprzedaż towarów uszkodzonych, kiedy takowa będzie upoważniona przez władzę celną.

Artykuł 12. Każdy statek jednego z dwóch umawiających się mocarstw, zmuszony przez niepogodę lub wypadek na morzu do szukania schronienia w jakimkolwiek bądź porcie drugiego mocarstwa, może w nim swobodnie reperować się, zaopatrzać się we wszelkie potrzebne mu przedmiota i wypływać znów na morze, nie płacąc żadnych innych opłat, oprócz tych, jakie powinien by był zapłacić w podobnym wypadku statek pod flagą narodową.

W razie rozbicia się lub osiądzenia na mieliznie, statek lub jego szczątki, ocalone dokumenta statkowe i wszystkie rzeczy i towary, lub suma zebrana z ich sprzedaży, jeżeli takowa nastąpiła, wydają się właścicielom lub ich ajentom, na ich zażądanie.

Udział, przyjmowany przez władze miejscowe w ocalaniu przy rozbiciu się, nie powiniem służyć za powód do jakiegokolwiek bądź rodzaju poborów, oprócz wydatków, spowodowanych przez czynności ratunkowe i przechowywanie uratowanych przedmiotów, oraz tych poborów, którym by podlegały w takim samym wypadku statki narodowe.

Przytem za wzajemną zgodą obydwóch wysokich stron umawiających się, nie będą ulegały żadnym cłom uratowane od rozbicia się towary i rzeczy, jeżeli tylko takowe nie przeznaczają się do wewnętrznego spożycia.

Artykuł 13. Przywileje, nadane obecnie lub jakie mogą być nadane płodom rybołówstwa rzecznego i morskiego, stanowią wyjątek od ogólnych warunków niniejszego traktatu.

Artykuł 14. Składające się z płodów przemysłu lub roli, jednego z dwóch umawiających się państw towary wszelkiego rodzaju, które prawnie dopuszczają się lub w przyszłości będą dopuszczane do przywozu do drugiego państwa lub wywozu lądem lub morzem, nie powinny podlegać opłacaniu żadnych innych ceł przywozowych lub wywozowych, oprócz tych, jakie opłacają jednorodne płody wszelkiego innego najbardziej uprzywilejowanego narodu.

Artykuł 15. We wszystkiem co dotyczy ceł, pobieranych przy wejściu i przy wyjściu przez granice lądowe lub morzem, ceł przywozowych, wywozowych i innych, obie wysokie umawiające się strony wzajemnie przyrzekają jedna drugiej, nie dopuszczać na korzyść poddanych lub płodów innego państwa żadnego obniżenia opłat w rozmiarze poborów, żadnych prerogatyw, ulg i przywilejów bez rozciągnienia takowych bezzwłocznie i bezwarunkowo na poddanych i jednorodne płody obydwóch krajów, ponieważ stały zamiar obydwóch wysokich umawiających się stron zależy na tem, aby we wszystkiem, co dotyczy przywozu, wywozu, transito, składu, powrotnego wywozu, opłat miejscowych, kurtażu, celnych taryf i obrządków, również jak i we wszystkiem co dotyczy prowadzenia handlu i przemysłu, rosjanie we Francji i francuzi w Rosji korzystali z praw najbardziej uprzywilejowanego narodu.

Artykuł 16. Żaden zakaz, dotyczący przywozu lub wywozu, nie może być ustanowiony przez jedną z wysokich umawiających się stron względem drugiej strony bez tego, aby zakaz ten jednocześnie nie rozciągnął się i na wszystkie inne obce narody; z tego wyłączają się jednak czasowe zakazy lub ograniczenia, które jeden lub drugi Rząd uzna za stosowne postanowić pod względem przedmiotów kontrabandy wojennej lub w widokach zdrowia publicznego.

Artykuł 17. Statki ruskie, przychodzące z jakiegokolwiek portu z ładunkiem lub bez ładunku do portów Algierji, Martyniki, Gwadelupy lub wyspy. Połączenia, równają się co do wszystkich warunków z statkami francukiemi; w innych zaś osadach Francji korzystają z praw narodu najbardziej uprzywilojowanego.

Towary, na ruskich statkach przywożone do portów Algierji, Martyniki, Gwadelupy i wyspy Połączenia, oraz wywożone z tych portów, równają się z towarami przywożonemi na statkach francuzkich; w innych zaś osadach Francji z towarami, przywożonemi i wywożonemi na statkach narodu najbardziej uprzywilejowanego.

Artykuł 18. Postanowienia niniejszego traktatu całkowicie stosują się do wszystkich statków, żeglujących pod flagą Rosyjską, bez różnicy pomiędzy właściwą ruską flotą handlową a statkami należącemi szczególnie do Wielkiego Księstwa Finlandzkiego.

Artykuł 19. Wszelkie podrabianie w jednem z dwóch umawiających się państw cech fabrycznych lub handlowych, nakładanych w drugiem z pomienionych państw na niektóre towary, dla oznaczenia miejsca ich wyrobu i gatunku, oraz wszelkie wystawienie na sprzedaż lub puszczenie w obieg płodów z ruskiemi lub francuzkiemi cechami fabrycznemi lub handlowemi, podrobionemi w jakiemkolwiekbądź obcem państwie, zabrania się w granicach obydwóch umawiających się państw i naraża winnych na kary, oznaczone w obowiązujących w kraju prawach.

Poszkodowany z powodu wymienionych w niniejszym artykule czynów przeciwnych prawu, ma prawo wytoczyć przed władzami sądowemi i według praw kraju, gdzie te czyny zostaną wykryte, akcję o wynagrodzenie za szkody i stracone korzyści.

Poddani jednego z umawiających się państw, pragnący zabezpieczyć w drugiem państwie prawo własności do swych cech fabrycznych lub handlowych obowiązani są deklarować takowe: cechy francuzkie— w St.-Petersburgu, w Departamencie Handlu i Rękodzieł, zaś cechy ruskie—w Paryżu, w Kancelarji Sądu Handlowego departamentu Sekwany.

W razie wątpliwości lub sporu, za fabryczne lub handlowe cechy, do których stosujo się niniejszy artykuł, powinny być uważane, które w każdem z dwóch umawiających się państw, stosownie do obowiązujących w nich praw, uznają się za prawnie należące do fabrykantów i handlarzy, cech tych używających.

Artykuł 20. Traktat niniejszy będzie pozostawał w swej mocy do 10 sierpnia 1877 roku. W razie jeżeli żadna z wysokich stron umawiających się nie oznajmi na dwanaście miesięcy przed pomienionym terminem życzenia ustania jego działania, będzie zachowywał moc obowiązującą do upływu jednego roku od dnia, kiedy jedna lub druga z wysokich stron umawiających się zrobi oznajmienie życzenie ustania jego działania.

Artykuł 21. Prezydent Rzeczypospolitej Francuzkiej przyjmuje na siebie obowiązek bezzwłocznie po podpisaniu niniejszego traktatu wyjednać od Zgromadzenia Narodowego właściwe upoważnienie do ratyfikacji i wprowadzenia w wykonanie pomienionego traktatu. Ratyfikacje takowego będą wymienione w St. Petersburgu, w najprędszym o ile można czasie, a następnie traktat bezzwłocznie wejdzie w wykonanie.

Na dowód czego, obustronni pełnomocnicy niniejszy traktat podpisali i przyłożyli do niego pieczęcie swych herbów.

Sporządzono w St. Petersburgu 20 marca (1 kwietnia) roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysiąc ośmset siedemdziesiątego czwartego.

(Podp.) Gorczakow. (Podp.) Leflô.
(M. P.) (M. P.)
(Podp.) Reutern: (Podp.) Bourgoing.
(M. P.) (M. P.)

Osobne artykuły.

Artykuł 1. Ponieważ stosunki handlowe Rosji z Królestwami Szwedzkiem i Norwegskiem i nadgranicznemi państwami i posiadłościami Azjatyckiemi określają się przez oddzielne traktaty w przedmiocie handlu nadgranicznego, niezawisłe od postanowień, stosujących się do zewnętrznego handlu w ogóle, za zgodą wysokich stron umawiających się, oddzielne postanowienia zawierające się w traktacie zawartym pomiędzy Rosją a Szwecją i Norwegją 26 kwietnia (8 maja) 1838 r., oraz postanowienia dotyczące handlu z wyżej wskazanemi państwami i posiadłościami, w żadnym razie nie będą brane za powód do zmiany ustanowionych pomiędzy wysokiemi umawiającemi się stronami przez niniejszy traktat stosunków pod względem handlu i żeglugi.

Artykuł 2. Również uznają się za nienaruszające

zasady wzajemności, stanowiącej podstawę niniejszego traktatu, niżej wymienione wyłączenia od płacenia opłat, przywileje i prerogatywy, a mianowicie:

Ze strony Rosji:

1. Przywilej, z którego korzystają statki, zbudowane w Rosji i należące do ruskich poddanych, które to statki w ciągu pierwszych trzech lat uwolnione są od płacenia opłat okrętowych.

2. Prawo nadane nadbrzeżnym mieszkańcom gubernji Archangielskiej, przywożenia bez cła, lub z opłatą cła w rozmiarze zmniejszonym, do portów pomienionej gubernji ryb suszonych lub solonych, oraz niektórych rodzajów futer i wywożenia w taki sam sposób zboża, lin i powrozów, smoły i żaglowizny.

3. Prawa obowiązujące w Wielkiem Księstwie Finlandzkiem, które dozwalają cudzoziemcom prowadzić handel wyłącznie w miastach nadmorskich (stapel-stad) Księztwa i tylko hurtownie.

4. Przywileje, nadane w Rosji różnym towarzystwom amatorskim, zwanym Jacht-Klubami.

A ze strony Francji:

1. Przywileje i premja, ustanowione na korzyść narodowego rybołóstwa morskiego.

2. Prerogatywy, nadane angielskim jachtom amatorskim.

3. Przywileje nadane rybakom hiszpańskim na zasadzie prawa z 12 grudnia 1790 roku.

Artykuł 3. Niniejsze osobne artykuły będą miały taką samą moc i takie same działanie, jakby były włączone dosłownie do zawartego w dniu dzisiejszym traktatu. Będą ratyfikowane i ratyfikacje ich wymienione jednocześnie z traktatem.

Na dowód czego obustronni pełnomocnicy podpisali takowe z przyłożeniem pieczęci swych herbów.

Sporządzone w St. Petersburgu, 20 marca (1 kwietnia) roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysiąc ośmset siedemdziesiątego czwartego.

(podp.) Gorczakow. (M. P.) — (podp.) Leflô. (M. P.)
(podp.) Reutern. (M. P.) — (podp.) Bourgoing. (M. P.)

Z tego względu, po dostatecznem roztrząśnięciu tego traktatu i trzech przyłączonych do niego osobnych artykułów, przyjęliśmy takowe za dobry, zatwierdziliśmy i ratyfikowaliśmy, jakoż niniejszem przyjmujemy za dobry, zatwierdzamy i ratyfikujemy w całej jego osnowie, przyrzekając Cesarskiem Naszem słowem za Nas, Następców i Dziedziców Naszych, że wszystko w pomienionym traktacie i trzech osobnych do niego artykułach postanowione, będzie zachowywane nietykalnie. Na dowód czego, podpisawszy Własnoręcznie tę Naszą Cesarską ratyfikację, rozkazaliśmy zatwierdzić ją Naszą pieczęcią Państwa. Dan w Jugenheim, dwunastego (dwudziestego czwartego) czerwca roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysiąc ośmset siedemdziesiątego czwartego, a panowania Naszego dwudziestego.

Na oryginale Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano tak:

„ALEXANDER."

(Kontrasygnowano) Zarządzający Ministerstwem Spraw Zagranicznych Westman.

—

* Najjaśniejszy Pan, 27 lipca r. b. Najwyżej raczył zezwolić na ustanowienie w Kijowskiej Akademji Duchownej stypendjum pod nazwą „Barbary," na koszt procentu ofiarowanego przez wdowę po sztabs-kapitanie Barbarę Lwowową kapitału 4,000 rubli, pod warunkami wyłuszczonemi przez ofiarodawczynię.

—

* Najjaśniejszy Pan, w skutku przedstawienia do Komitetu Ministrów i według uchwały takowego, 29 sierpnia r. b. Najwyżej rozkazać raczył: oznaczony w § 10 Najwyżej zatwierdzonej, 1 lutego 1874 roku, Ustawy Towarzystwa St. Petersburgskiej fabryki mechanicznej, wagonowej i stolarskiej sześciomiesięczny od dnia zatwierdzenia Ustawy termin do subskrypcji na akcje Towarzystwa, przedłużyć na sześć miesięcy, to jest do 1 lutego przyszłego 1875 roku.

—

* Najjaśniejszy Pan, według uchwały Komitetu Ministrów, 29 sierpnia r. b., Najwyżej rozkazać raczył: oznaczony w Ustawie Moskiewskiego Towarzystwa reasekuracji sześcio-miesięczny od dnia zatwierdzenia ustawy termin do całkowitego opłacenia akcij Towarzystwa, przedłużyć jeszcze na 6 miesięcy, to jest do 26 stycznia 1875 roku.

—

* Przez ukaz do Najświętobliwszego Synodu Rządzącego, 30 sierpnia r. b., zasiadającemu w Najświętobliwszym Synodzie protojerejowi Małej cerkwi Pałacu Zimowego Janowi *Rożdestweńskiemu*, Najmiłościwiej rokazano być członkiem Najświętobliwszego Synodu.

—

* Najjaśniejszy Pan, 19 września r. b., Najmiłościwiej raczył udzielić ordery: jenerał-adjutantowi, jenerałowi kawalerji baronowi *Pritwitzowi* — św. Aleksandra Newskiego, ozdobiony brylantami, i dowódcy pułku ułanów lejb-gwardji imienia Jego Cesarskiej Mości, jenerał-majorowi księciu *Szachowskiemu* — św. Anny 1-ej klasy.

—

* Najjaśniejszy Pan raczył 16 września r. b. odbyć przegląd zebranych w m. Sewastopolu pułków 13-ej dywizji piechoty, 13-ej brygady artylerji polowej i pułku kozaków Dońskich Nr. 15, a następnie być obecnym na mustrze tych wojsk.

Jego Cesarska Mość, zastawszy wojska te w wzorowym pod każdym względem porządku, oznajmia Najwyższe podziękowanie dowodzącemu wojskami Odeskiego okręgu wojskowego, jenerał-adjutantowi *Semece* i Monarsze zadowolenie wszystkim zwierzchnikom; niższym zaś stopniom, którzy byli we froncie, udziela po 50 kop. na głowę.

—

* Najjaśniejszy Pan, będąc obecny 17 września r. b. przy strzelaniu do celu pułków: 13-ej brygady piechoty, 13-ej brygady artylerji polowej i pułku kozaków Dońskich Nr. 15 i pozostawszy zupełnie zadowolnionym z wzorowej celności strzałów, oznajmia Monarsze zadowolnienie wszystkim zwierzchnikom, niższym zaś stopniom, którzy uczestniczyli w strzelaniu do celu, Jego Cesarska Mość udziela po 50 kop. na głowę.

—

* Przez Najwyższe rozkazy w wydziale Wojny:

1) W Sewastopolu, 17 września r. b., awansowany został, starszy adjutant Zarządu Warszawskiego okręgu Żandarmerji, kapitan *Kondyrew* — na majora — z uwolnieniem ze służby, z mundurem; uwolniony został ze służby, z powodu interesów familijnych, porucznik 3 bataljonu strzelców *Bauer* (Karol) w stopniu sztabs-kapitana.

2) W Liwadji, 18 września r. b., otrzymał urlop, naczelnik Sztabu Warszawskiego okręgu wojskowego, jenerał-major z Orszaku Jego Cesarskiej Mości z Jeneralnego Sztabu książę *Imeretyński* — za granicę: do Włoch i Francji, na dwa miesiące; uwolniony został ze służby, z powodu interesów familijnych, sztabs-rotmistrz Grodzieńskiego pułku huzarów lejb-gwardji, będący przy Mikołajewskiej Szkole Kawalerji *Połubiński* — z mundurem.

3) 19 września r. b., mianowany został, pułkownik pułku ułanów lejb-gwardji imienia Jego Cesarskiej Mości hrabia *Paszczenko-Rozwadowski* — fligiel-adjutantem przy Jego Cesarskiej Mości.

4) 20 września r. b., przyjęty został do służby, dymisjonowany porucznik St.-Petersburgskiego pułku grenadjerów imienia Króla Fryderyka Wilhelma III, obecnie będący w służbie cywilnej *Michin* — na naczelnika straży ziemskiej powiatu Nowomińskiego, z zaliczeniem do piechoty armji.

—

* Przez rozkaz w wydziale Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, 24 września r. b., zatwierdzony został na posadzie komisarza do spraw włościańskich powiatu Kolneńskiego, w gubernji Łomżyńskiej, sekretarz kolegjalny, książę *Golicyn* (od 12 września 1874 roku).

—

* W № 224 *Gońca Urzędowego* zamieszczona jest Najwyżej zatwierdzona 29 sierpnia 1874 roku Ustawa akcyjnego Towarzystwa Rusko-Baltyckiej fabryki wagonów w Rydze, zakładanego dla nabycia urządzonej w m. Rydze przez von der Ziepena i Charlier fabryki wagonów i dla wyrabiania taboru ruchomego dla kolei żelaznych w Rosji.

Założycielami Stowarzyszenia są: carskosielski kupiec 1-ej gildji Jan Dymitrowicz Kulikow, radca honowy Antoni Mikołajewicz Matwiejew i st. petersburgski kupiec 1 gildji Oskar Janowicz Freiwirth.

Kapitał Towarzystwa oznacza się na miljon rubli i tworzy się przez wypuszczenie dwóch tysięcy akcij, po pięćset rubli każda. Cała pomieniona ilość akcij rozdziela się pomiędzy założycieli i zaproszone przez nich do udziału w przedsiębierstwie osoby, za wzajemnem porozumieniem.

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* W tych dniach wrócił do Warszawy JW. Jenerał-Gubernator, który wyjechał był 18 (30) września dla obejrzenia Najwyżej powierzonego mu kraju. JW. Hrabia zwiedził gubernje petrokowską, kielecką, radomską i wschodnią część warszawskiej. W miastach gubernjalnych, JW. Jenerał-Gubernator odbywał przeglądy wojsk, zwiedzał wszystkie władze rządowe, lokale zajmowane przez wojska, szpitale, zakłady naukowe i dobroczynne, więzienia i t. d. JW. Hrabia zatrzymywał się często po drodze dla zwiedzania zarządów gminnych, szkół ludowych, i będąc wszędzie witany przez wójtów gmin z okolic i licznie gromadzących się mieszkańców, miał sposobność rozpytywania się i obznajmiania z stosunkami i potrzebami każdej miejscowości. Pod tym ostatnim względem, wielce przyjemnie było JW. Hrabiemu, że zastał w m. Petrokowie liczne zebranie szlachty i właścicieli dóbr ziemskich, z którymi mógł zawiązać rozmowę o warunkach teraźniejszego bytu ekonomicznego i gospodarstwa wiejskiego w kraju tutejszym.

W gubernji radomskiej, odbywając podróż przez miejscowość najbardziej produkcyjną, obfitującą w kopalnie żelaza i zakłady górnicze, JW. Jenerał-Gubernator zwiedził znaczną liczbę tych zakładów i oglądał z uwagą zakłady strachowickie i ostrowieckie barona Fränkla i Spółki, jak również cukrownię i folwark wzorowy tegoż barona Fränkla; w powrocie zaś do Warszawy, zwiedził cukrownię w Czersku, należącą do p. Bersohna i Spółki, poczem, 25 września (7 października), wrócił do Warszawy o godzinie 6-ej wieczorem.

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

Wystawa rolnicza.

(*Dalszy ciąg* *).

Rzucając wstecz okiem na dotychczasowy opis tegorocznej wystawy rolniczej, spostrzegamy iż opuściliśmy, jakkolwiek może rozmyślnie, jeden z najważniejszych konkursów, mianowicie zaś trzeci z rzędu w oddziale IV-ym, zawierającym „Płody leśne i torfy." Konkurs ów dotyczył planów urządzeń gospodarstw leśnych i odcinków użytkowego starodrzewu.

Ściśle rzecz biorąc, należało nam koniecznie poświęcić oddzielny fragment temu tak ważnemu oddziałowi i dla tego nie zmięszaliśmy go z innemi poddziałami wystawy, specjalnie rolniczej lub przemysłowej.

Lasy, niegdyś u nas tak liczne i tak obfite w drzewa, z których przez całe wieki dostarczano i budulcu na gmachy lub okręta i tak zwanej masztowiny dla marynarek handlowych, które wycinano nieopatrznie i wysyłano do Baltyku lub też palono bez miłosierdzia; dziś już skarlałe, wytrzebione bezładnie i wycięte w pień siekierami spekulantów, przedstawiają smutny widok. Nawet okolice, nie zbyt dawno jeszcze, nazywane lesistemi, kędy rozciągały się szeroko, tak zwane, puszcze pełne dziewiczych ostępów i dzikiego zwierza,—teraz zaledwie mogą same siebie zaopatrzyć w lichy budulec na gospodarskie budynki i w opałowe drzewo. Sami pamiętamy, czasy w których obywatele wiejscy, młodzi zwłaszcza, zaraz po odziedziczeniu dóbr ojcowskich i modnym wojażu za granicę, imali za siekierę i wycinali pięknie dochowane lasy lub pozwalali je wycinać spekulantom, bez żadnego względu na przyszłość, która też prędzej czy później doprowadzała ich do wywłaszczenia z praojcowskich siedzib. Dopiero późniejsze rozporządzenia rządu rozciągnęły pewną opiekę nad lasami, urządziwszy nad niemi kontrolę a wreszcie i sam niedostatek drzewa, spowodował pewną refleksję. Odtąd tedy, ropoczęto zaprowadzać u nas, tak zwane, gospodarstwo leśne, do którego rozpowszechnienia przyczyniła się nie mało szkoła leśna, istniejąca przy b. instytucie agronomicznym w Marymoncie, dostarczając, tak rządowym jako i prywatnym znaczniejszym majątkom, zdolnych leśników. Później jeszcze, nastąpił radykalny zwrot w całym dawniejszym systemie gospodarowania—który doprowadził rzeczy do tego, iż dziś przeważna część właścicieli ziemskich, ostrożnie obchodzi się z lasem, wycinając je porębami tylko i zasiewając niemi niezdatne pod uprawę zboża polanka. W każdym razie, złe spowodowane marnotrawstwem i niedbalstwem przez całe wieki, nie dało się naprawić od razu, i dla tego obecnie, majątki mogące się słusznie poszczycić dobrem urządzeniem gospodarstw leśnych—należą do szanowanych powszechnie.

Komitet tegorocznej wystawy rolniczej, oczywiście zwrócił uwagę na ten tak ważny oddział rolniczego przemysłu i wyznaczył konkursa: na okazy zbiorów nasion drzew leśnych, zebranych świeżo przez wystawców pod leśne zasiewy; na drzewka lesne, od jednorocznych do czteroletnich, i na plany urządzeń gospodarstw leśnych, oraz na okazy odcinków starodrzewu użytkowego.

Jednakże, w pierwszym z tych konkursów, nie wielu wystawców udział przyjęło. P. Konrad Bąkowski z dóbr Komorniki, dostarczył nasiona sosny, p. Hryniewicz z Wielsk (gub. wołogodzka) okazał takież nasiona; hr. Ostrowski Aleksander z Maluszyna, nasiona sosny i brzozy, oraz wykaz produkcji nasienia sosnowego z lat sześciu; hr. Toll Aleksander z Uniejewa, nasiona sosny i świerku. Najbardziej odznaczyli się w tym konkursie hr. Ludwik Krasiński i książę Roman Sanguszko, pierwszy bowiem, z jednego tylko klucza rozległych dóbr swoich, Złotego Potoku, dostarczył nasiona: sosny, świerku, dębu, buku, jaworu, klonu, jesionu, grabu, olszy i brzozy; drugi zaś z majątku Sławuty przywiózł nasiona sosny, świerku, grabu, jesionu, klonu, brzozy, wiązu i modrzewia nawet. Ostatnie dwa gatunki drzew, jako coraz rzadsze, domagają się starannego rozpleniania.

Konkurs na okazy drzewek leśnych, od jednorocznych do czteroletnich, już więcej nieco zgromadził wystawców, chociaż pomiędzy nimi spotykamy nazwiska wielu z tych samych obywateli, którzy uczestniczyli w pierwszym, z dodaniem kilku innych, i tak: wspomiony już wyżej p. Bąkowski, dostarczył na wystawę drzewka sosnowe 1, 2, 3 i 4 letnie; p. Jan Bersohn, z Boglewic, okazał młode drzewka, brzozy i sosny, z zasiewów własnych; p. Mieczyński Adam z Pepłowa Wielkiego, różne drzewa leśne; hrabia Artur Potocki ze Staszowa i z Pacanowa, różne drzewa i krzewy; p. Eugeniusz Rembieliński z Mężenina, przywiózł świadectwa, że posiada w swoich szkółkach leśnych, trzy tysiące sto ośmdziesiąt modrzewi jednoletnich a zarazem dostarczył niektóre ich okazy; z dóbr Mienia i Piaseczno, dostarczono młode drzewka 2 i 4 letnie, sosny, brzozy, dębu i grabu; p. Gustaw Zieliński ze Skępego, znany na polu literackiem autor „Kirgiza", wystawił jednoletnie drzewka: sosny pospolitej, austrjackiej, modrzewia i świerku ze szkółek leśnych, utrzymywanych na trzech morgach gruntu.

I w tym jednakże konkursie, główny udział wzięli wymienieni już w pierwszym: hrabia Alexander Ostrowski z Maluszyna, hrabia Ludwik Krasiński ze Złotego Potoku i książę Roman Sanguszko ze Sławuty: pierwszy bowiem dostarczył na wystawę drzewka sosnowe ze wszystkich pierwszych lat czterech, oraz okazy drzew wyciętych, zasianych ręką, porębów leśnych; drugi również 1, 2, 3 i 4 letnie drzewka: sosny, świerku, dębu, pochodzące, tak z obsiewów sztucznych jak i z plantacji naturalnych. — Ostatni wreszcie, dostarczył młode drzewka (siewki) jedno, dwu i trzyletnie, aż sześciu gatunków drzew, jako to: sosny, świerku, modrzewia, klonu, dębu i jesionu; oraz przedstawił plan szkółek leśnych i wiadomości dotyczące ich kultury. Z zakładów publicznych sama tylko warszawska Rada Miejska Dobroczynności publicznej z dóbr Pęchery i Runow, dostarczyła 1, 2, 3 i 4 letnie okazy drzewek sosny i brzozy.

Najliczniejszym był trzeci konkurs z tego IV poddziału, chociaż i tu także, wielu z wystawców figurujących w dwóch pierwszych, udział ważny przyjęło. — Tu już wymienimy wystawców porządkiem alfabetycznym — i tak: p. Bardau Feliks, profesor z Nowej Aleksandrji, wystawił odcinek orzecha czarnego (Inglans nigra), oraz wyrób z tegoż drzewa i owoce; hr. L. Krasiński ze Złotego Potoku, dostarczył: plan gospodarczo-leśny wraz z opisem; odcinki starodrzewu oraz całe kloce: sosny, świerku, dębu, buku, jaworu, klonu, jesionu, grabu, olchy i brzozy. Kloce te, z powodu swej długości i objętości w średnicy, budziły podziw powszechny—szkoda, iż hrabia nie przywiózł i nie ustawił na środku swego pawilonu, stosownie do pierwotnego zamiaru, kloca dębu wysokiego na stóp 90, rozumie się odpowiedniej grubości. Olbrzymi ten maszt ozdobiony flagą, byłby ozdobił, nie tylko ów pawilon piękny, lecz i cały plac wystawy. Tenże sam obywatel, z innych jeszcze dóbr swoich, jako to: z Kodnia, z Opinogóry i z Ciemierników, dostarczył także plany urządzenia leśnego, samychże lasów, oraz odcinki pni z tegorocznych porębów, modrzewia, dębu i sosny. Pp. Kurnatowscy: Alfred i Olimpja, z Brudzewa, dostarczyli opis użytkowania lasów. P. Adam Mieczyński z Pepłowic, wystawił odcinki osiczyny; hr. Aleksander Ostrowski z Maluszyna, okazał: plan gospodarstwa leśnego; plany lasów; plan urządzenia szkółki; dwadzieścia cztery odcinki drzewa sosnowego; tablice dziesięcio-letnich przyrostów ułożone z tychże samych odcinków; hr. Artur Potocki ze Staszowa i Pacanowa, dostarczył plany gospodarstwa leśnego w pierwszym z tych majątków, odnoszące się do przestrzeni 450 włók. P. Roztworowski Feliks z Kozietuł, dostarczył odcinek pnia modrzewiu; książę Roman Sanguszko ze Sławuty, wystawił: dwa plany gospodarstw leśnych: Sławuckiego i Zasławskiego, dwa plany tychże lasów, oraz opis ich statystyczny, nadto opis prowadzenia taksacji leśnej, wykaz cięć i masy drzewnej; prócz tego, dostarczył odcinki pni drzew użytkowych, przeznaczonych do cięcia, jako to: sosny, dębu, brzozy, jesionu, grabu, wiązu i klonu; odcinki drzew nadzwyczajnej grubości: dębu, sosny, brzozy, jesionu, grabu, wiązu i klonu. Nadto jeszcze, mieściły się tam okazy drzew uszkodzonych przez bydło, owady i t. d. Wreszcie, narzędzia używane do upraw leśnych. Inny książę Sanguszko, także Roman, syn Eustachego, ze Stężaszyc, wystawił odcinki: dębu, jesionu, brzozy, sosny i olszy; hr. Toll z Uniejowa, przedstawił opisanie stanu lasu w dobrach donacyjnych Uniejów. Nakoniec, warszawska rada miejska dobroczynności publicznej z wymienionych już w poprzednim konkursie dóbr swoich dała: plany leśno-gospodarcze, oraz odcinki sosny, dębu i brzozy—zaś z dóbr innych, z Mienia i Piaseczny, przedstawiła plan leśno-gospodarczy wraz z opisem prowadzenia tam gospodarstwa leśnego—oraz dostarczyła odcinki pni dębu, grabu, sosny, jodły i świerku. Jeszcze i p. Gustaw Zieliński, dostarczył plany urządzenia gospodarstwa leśnego w innych dobrach swoich, Osowku, na przestrzeni 200 włók ziemi.

Rzecz dziwna, iż do konkursu 4-go, w tym poddziale, stosującego się do ilości i rodzaju drzew oraz żywopłotów posadzonych staraniem właścicieli ziemskich — stanął tylko jeden taki właściciel, p. Konstanty Swida z Maćkowa i dostarczył okazy głogu zwyczajnego, z własnej szkółki, wraz z deklaracją, że takież głogi mogą być od niego nabywane po cenach za sztukę 1 kopiejka. Tenże sam obywatel okazał także świadectwo o rozległości żywopłotów głogowych, zaprowadzonych przezeń w Maćkowie.

Być może, iż daliśmy nazbyt szczegółowe sprawozdanie z tych 4-ch konkursów, lecz uważaliśmy je, jako dotyczące głównej gałęzi gospodarstwa krajowego, za tak ważne, iż sądziliśmy się w obowiązku, dać ogółowi czytelników naszych jak najdokładniejsze wyobrażenie o tem, jak dalece gałęź ta była reprezentowaną na tegorocznej wystawie rolniczej. (*d. c. n.*)

*) Patrz Nr. 203 *Dzien. Warsz.*

—

* Do kasy ruskiego Towarzystwa dobroczynności wpłynęło od 13 (25) sierpnia do 20 września (2 października) r. b., zarówno z opłat od członków, jak i z rozmaitych innych źródeł, razem 699 rs. 8 kop. Ogółem zaś od 1 (13) stycznia do 20 września (2 października) r. b. wpłynęło 10,220 rs. 13¾ kop.

—

* *Warszawska Gazeta Policyjna* zamieszcza następujący **wypadek miejski:**

— W dniu 29 września (11 października), o godzinie 7-ej wieczorem, w uczątku Wolskim, w domu pod Nr. 28 przy ulicy Grzybowskiej, nad kuźnią Jana Terpińskiego, zapalił się dach, lecz ogień wkrótce przez straż ogniową ugaszonym został, przyczem belki i krokwie w części ogorzały i dachówkę z dachu zdjęto. Dom ubezpieczony, stratę właściciel oblicza na rs 500. Przy gaszeniu tego pożaru, feldfebel 4 części straży ogniowej Sychelec, uległ nieznacznemu stłuczeniu i pozostawiony jest w komendzie.

Z INNYCH GUBERNIJ.

PRZEPISY TYMCZASOWE

dla stałej wystawy nowych mechanizmów i narzędzi, urządzanej przez Cesarskie Ruskie Towarzystwo techniczne w muzeum wiadomości stosowanych.

Cel wystawy: Obznajmianie publiczności, w sposób dotykalny, z najnowszemi ruskiemi i zagranicznemi maszynami, przyrządami i narzędziami; dokonywanie z niemi prób doświadczalnych, przyczynianie się do rozpowszechniania w Rosji lepszych z pomiędzy nich, oraz ułatwianie stosunków pomiędzy ruskimi fabrykantami i właścicielami dóbr, a wyrabiającymi maszyny założone w Rosji i za granicą.

Dla tej wystawy urządzony został przez Cesarskie ruskie Towarzystwo techniczne osobny lokal przy muzeum nauk stosowanych.

Warunki wystawy: 1. Na wystawę przyjmowane będą wszelkiego rodzaju maszyny (z wyjątkiem lokomobil), mechanizmy, przyrządy i narzędzia, które weszły w użycie po 1872 roku, z tych zaś te jedynie, które mogą być zastosowane z pożytkiem do przemysłu w Rosji. Przyczem Towarzystwo zastrzega sobie prawo ograniczenia liczby przedmiotów wystawianych stosownie do rozrządzalnego lokalu.

2. Przyjmowanie na wystawę przedmiotów pomienionych rozpoczyna się corocznie z dniem 1 (13) lipca i trwa do 1 (13) października.

3. Wystawa ma być otwieraną corocznie 15 (27) października i trwać do 15 (27) kwietnia.

4. Ocenienie przedmiotów wystawionych odbywa się w ciągu pierwszych dwóch miesięcy po otwarciu wystawy i rezultaty takowego mają być podawane do wiadomości powszechnej.

5. Wystawcy, którzy dadzą na wystawę maszyny, przyrządy lub narzędzia odpowiadające swemu przeznaczeniu lepiej od używanych dotąd do wykonywania tychże robót, mają otrzymywać nagrody w medalach lub listach pochwalnych; w razie zaś, jeżeli te maszyny, przyrządy i narzędzia uznane będą jako wielce ważne dla przemysłu ruskiego i jeżeli znajdą w niem w rzeczy samej rozległe zastosowanie, wtedy ruskie Towarzystwo techniczne, na zasadzie § 2-go swojej ustawy, zwróci na wystawców uwagę rządu.

6. Maszyny, przyrządy i narzędzia, które znajdowały się już na takiej wystawie, mogą być przyjmowane powtórnie na następne wystawy w takim jedynie razie, jeżeli zostały one znacznie wydoskonalone.

7. Przedmioty wystawione, podczas oglądania ich przez publiczność, będą wprowadzane w ruch i wykonywać roboty, stosownie do ich przeznaczenia, dla należytego ich wypróbowania, zarówno w obec biegłych,

jak i w obec osób, które oświadczą się z chęcią kupienia takowych.

8. Dla wprowadzania maszyn w ruch, Towarzystwo oddaje bezpłatnie do rozporządzenia wystawców motora parowego i wał do komunikowania ruchu; lecz pasy i rzemienie powinny być dostarczane przez wystawców, jak również materjał niezbędny dla dokonywania prób co do roboty maszyny lub przyrządu.

9. Cesarskie ruskie Towarzystwo techniczne podejmuje się bezpłatnie pośrednictwa co do sprzedaży i kupna tych egzemplarzy, które znajdowały się na wystawie, lecz przyjmuje z wdzięcznością od wystawców, których wyroby znalazły odbyt zyskowny w Rosji, dobrowolne ofiary pieniężne, dla podtrzymania temi środkami instytucji wystaw i muzeum.

10. Przedmioty sprzedane na wystawie nie mogą być usunięte z niej przed jej ukończeniem.

11. Dozorowanie znajdujących się na wystawie maszyn, przyrządów i narzędzi oraz wprowadzanie ich w ruch, wykonywane będą bezpłatnie przez mechaników i maszynistów Cesarskiego ruskiego Towarzystwa technicznego.

12. Wystawcy przysyłający maszyny rozebrane, obowiązani są złożyć takowe własnym kosztem i przez swego mechanika, przyczem tenże, po złożeniu maszyny, powinien pozostawać na wystawie przez 10 dni, dla obznajmienia maszynistów Towarzystwa z obchodzeniem się z maszyną i z wykonywaniem przy jej pomocy robót.

13. Ubezpieczanie posyłanych na wystawę przedmiotów, na czas pozostawania ich w drodze, należy do wystawców; ubezpieczenie zaś maszyn w muzeum należy do obowiązków Towarzystwa, jak również przechowywanie pak nieuszkodzonych, w których przedmioty te zostały przysłane.

14. Nieznaczne naprawy wystawionych maszyn lub przyrządów jako to: pomalowanie, zastąpienie lub naprawa drobnych połamanych rzeczy, nie mających wpływu na działanie ogólne mechanizmu wystawionego, Towarzystwo bierze na siebie; lecz służy mu prawo niedopuszczenia na wystawę takiej maszyny, którą przywieziono z połamanemi częściami głównemi mechanizmu lub która, po złożeniu jej, okaże się do takiego stopnia wadliwą, że nie może być okazywana w ruchu. Zresztą, dla zastąpienia części połamanych i w ogóle dla przyprowadzenia do stanu należytego, w razie życzenia wyrażonego przez wystawców lub ich zastępców, Towarzystwo może, podług swego uznania, udzielić niezbędną prolongatę, która atoli nie ma wynosić więcej nad sześć tygodni.

15. Każdy życzący sobie brać udział w wystawie muzeum nauk stósowanych, powinien złożyć w tym względzie deklarację Cesarskiemu ruskiemu Towarzystwu technicznemu lub jego pełnomocnikowi, oraz przysłać szczegółową specyfikację i model konstrukcji maszyny, przyrządu lub narzędzia, jak również wskazać ich cenę.

16. Po nastąpionej zgodzie Towarzystwa lub jego pełnomocnika co do przyjęcia na wystawę przedmiotu proponowanego, wystawca składa deklarację co do wypełnienia wszystkich warunków wystawy i otrzymuje drukowane blankiety frachtbryfów dla przewozu, bez opłaty cła, przedmiotu wykazanego w frachtbryfie, jeżeli przedmiot ten ma być przywieziony z zagranicy.

17. Cło pobrane będzie jedynie w razie sprzedania maszyny, nie zaś zwrócenia jej fabryce.

18. Przedmioty niesprzedane, po ukończeniu wystawy, jak również wyłączone z takowej, na zasadzie § 14, mają być niezwłocznie zabrane z wystawy przez eksponentów, przyczem Towarzystwo obowiązane jest jedynie do upakowania przedmiotów i oddania pak, które zachowały się cało.

19. Rysunki wszystkich sprzedanych maszyn i przyrządów pozostają w muzeum Towarzystwa.

20. Na tę wystawę przyjmują się rozmaite ogłoszenia handlowe, dla wywieszenia ich na ścianach lub tarczach, lecz nie inaczej jak za opłatą: za każdą stopę kwadratową po 35 k. (1 szyling, lub 1 frank 25 centymów) na miesiąc.

21. Jeżeli przysyłający ogłoszenie życzy sobie, ażeby takowe przełożone zostało na język ruski i wydrukowane w ilości 1,200 egzemplarzy, to za każdą stronicę ćwiartki, bez względu na jej wymiary, dołącza po 7 rs. 40 kop. (1 funt szterl. lub 25 franków).

22. Przy ogłoszeniach mogą być także przysłane próbki tych towarów, które ukazały się świeżo w handlu, w kształcie albumu niewielkich rozmiarów, bezpłatnie, lub w ramach (panneau), za opłatą w stosunku do ceny oznaczonej za ogłoszenia, w każdym zaś razie z wykazaniem cen tych towarów.

23. Niniejsze przepisy tymczasowe ustanawiają się jedynie rodzajem próby, na 1874—1875 rok.

24. Wszelka w tym względzie korespondencja powinna być adresowana:

„Do sekretarza Cesarskiego ruskiego Towarzystwa technicznego, 2, Pantelejmońska, w S. Petersburgu."

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Civita-Vecchia, 13 października. Statek wojenny „Orénoque" odpłynął dziś, o godzinie 11-ej zrana, w kierunku zachodnim.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Syn Napoleona III wystąpił po raz pierwszy na widownię polityczną, wziąwszy udział w rozżarzonej walce wyborczej na Korsyce pomiędzy księciem Napoleonem a księciem Karolem Bonaparte. W gazetach miasta Ajaccio zjawił się następny list młodego pretendenta, do Pietri'ego, byłego sekretarza cesarskiego: „Kochany Pietri. Uważam za pożyteczne, abyś udał się do Ajaccio, dla podtrzymania kandydatury mego kuzyna księcia Karola Napoleona na członka rady jeneralnej Korsyki. Obecność twa poświadczy moje widoki i przyczyni się do zachowania w gronie ludności umiarkowania i spokojności, gdyż pragnę, aby takowe nie były naruszone. Cieszyłeś się zaufaniem cesarza i ja także ufam ci zupełnie. Liczę na twe przywiązanie i gorliwość, aby położyć koniec nieokreślonemu porządkowi rzeczy. Bądź przekonany o mej szczerej przyjaźni.

Napoleon."

* Z Paryża piszą pod datą 2-go października do *Gazety Kolońskiej:* „Tutejsze poselstwo włoskie przywiązuje wielką wagę do rozmowy Thiersa z królem Wiktorem-Emanuelem. Król, starający się o pogodzenie zjednoczenia Włoch z niezawisłością papieża tylko pod warunkiem okazywania papieżowi przynależnego mu poszanowania, zgadza się z Thiersem w poglądzie na ten przedmiot. Myśli, wypowiedziane w tej rzeczy przez Thiersa, zostały najzupełniej pochwalone przez króla. Thiers, jak wiadomo, ma na widoku osiągnąć zgodę pomiędzy Włochami, papieztwem i Francją. Króla już oczywiscie nakłonił, na korzyść tej idei. W tutejszem poselstwie włoskiem zapewniają, że i Watykan nie jest przeciw przyjęciu planu Thiersa, a pierwszem następstwem będzie, jak sądzą, to, że klerykalni we Francji będą popierali rozwiązanie zgromadzenia wersalskiego, oraz rzeczpospolitą konserwacyjną."

* Gabinet berliński jest nadzwyczajnie niezadowolony z króla bawarskiego, nie tającego bynajmniej swych dążności separatystowskich. Król z drugiej strony również bardzo jest niepopularny wśród ludności bawarskiej. Co się tyczy następcy króla, to jest na widoku następna kombinacją dynastyczna: ponieważ następca bezpośredni, książę Otton, brat króla, jest chorym nieuleczonym, przeto prawo dziedzictwa tronu przechodzi na księcia Luitpolda (starszego brata króla Maksymiljana II), który ze swej strony ustąpi to prawo bratu swemu, księciu Leopoldowi, ożenionemu z arcyksiężniczką Gizellą, córką cesarza austrjackiego.

* Z Berlina telegrafują do gazet angielskich, że rząd pruski postanowił przykomenderować jednego z swych oficerów do armji narodowej (republikańskiej) w Hiszpanji. Obowiązek ten ma być poruczony rotmistrzowi huzarów Stumowi, który towarzyszył wyprawie rosyjskiej do Chiwy.

* Po drodze do Turynu, p. Thiers powitany był na stacji w Chambery okrzykami: „Niech żyje Thiers! Niech żyje rzeczpospolita!" pomimo iż z rozporządzenia prefekta, nie wpuszczano publiczności na stację. Wśród tłumu znajdowało się kilku oficerów. W samym Turynie, jak donosi *Bien Public*, zgromadziły się na stacji drogi żelaznej tak ogromne tłumy, że powóz eks-prezydenta z trudnością mógł utorować sobie drogę do hotelu. Natychmiast po jego przyjeździe, zgłosił się do niego syndyk miasta Turynu i ofiarował mu gościnnie swoje usługi. Thiers otrzymał w Turynie list uprzejmy z powitaniem od p. Minghettego, prezesa ministrów włoskich, i następnego dnia miał długie posłuchanie u króla Wiktora-Emanuela, przed posłuchaniem zaś rozmawiał z p. Sclopis'em, prezesem senatu. Thiers oglądał w Turynie gmachy publiczne i pomniki, przyczem towarzyszyli mu urzędnicy dworscy. Przyjmując członków kolonji francuzkiej, Thiers powiedział, że zaprowadzenie rzeczypospolitej we Francji jest niezbędne, albowiem przywrócenie monarchji jest niemożebne. Dodał on, że Francja potrzebuje umiarkowania, wytrwałości i ducha poświęceń. Dodał on także, że pomiędzy Francją i Włochami powinny istnieć dobre stosunki.

* Korespondent specjalny gazety *Times* pisze z Anday pod datą 30-go września: „Zdaje się, że postanowiono stanowczo, iż eks-marszałek Bazaine zamieszka w Hiszpanji. Wiadomość ta na pozór nieprawdopodobna, nie ma wielkiej doniosłości. Wczoraj przejeżdżał tędy jakiś pan, pozostający w stosunkach z prasą paryzką; oświadczył on, że znane mu są dobrze tajne zamiary Bazaine'a, który, podług słów jego, zaproponował rządowi madryckiemu, że obejmie dowództwo nad wszystkiemi wojskami hiszpańskiemi, zwłaszcza na armją północną, pod warunkiem, ażeby oprócz osób należących do jego sztabu, wolno było Bazaine'owi przywieźć z sobą 100 oficerów francuzkich; ci ostatni mają uorganizować oddział ochotników francuzkich, który zostawałby pod rozkazami bezpośredniemi eks-marszałka. Propozycja ta miała być dawno już zrobioną, lecz zastanawiano się nad nią i w końcu przyjęto ją w zasadzie. Rząd hiszpański zobowiązuje się dać Bazaine'owi 5,000,000 franków na wydatki niezbędne. Podając tę wiadomość, nie ręczę za jej wiarogodność."

* Z Madrytu donoszą pod dniem 1-m października, że trzy szwadrony jazdy karlistowskiej zniesione zostały przez artylerję i jazdę jenerała Mariones'a, które zostają pod dowództwem brygadjera Jaquetot, w bitwie pod Barasoain. Junty karlistowskie w Biskai domagają się zawarcia pokoju.

* Podług *Courrier de Bayonne*, karliści atakowali 27 września, koło samej granicy francuzkiej, słabo ufortyfikowane miasto Fuentarabia. Ogień z dział rozpoczął się o godzinie 11-ej przed południem i trwał do 1-ej w nocy. Kilka kul armatnich padło na terytorjum francuzkie.

* Według ostatnich wiadomości z Japonji, rząd Mikada nie zgadzał się na przejrzenie zawartych pomiędzy nim a gabinetami europejskiemi traktatów, jeżeli jurisdykcja konsularna nie będzie uchylona. Innemi słowy, rząd japoński nalega na to, żeby mieszkający w Japonji cudzoziemcy, podlegali prawom krajowym. Znając jednakże charakter sądów i praw w Japonji, przedstawiciele mocarstw obcych odrzucili to żądanie stanowczo.

* 23-go września **zmarł** w swej willi w Canon, dożywotni sekretarz francuzkiej akademji nauk, p. Eliè de Beaumont. Zabierał się on wsiąść do powozu dla przejażdżki rannej, gdy nagle rażony został paraliżem. Francja straciła w nim jednego z swych najznakomitszych uczonych. Zmarły urodził się w 1795 r. W 1821 roku rząd poruczył mu cały szereg wypraw metallurgicznych. Później był profesorem w kolegium górniczem i głównym inspektorem zakładów górniczych. W 1855 roku wybrany został na członka honorowego przez towarzystwo królewskie londyńskie, a po zgonie Franciszka Arago mianowany dożywotnim sekretarzem akademji nauk. Za cesarstwa, podniesiony został do godności senatora i poruczono mu ułożenie mapy Francji na ogromną skalę. Części tej pracy znakomitej były na wystawie 1855 roku. Zmarły był autorem mnóstwa dzieł geologicznych i metalurgicznych.

* Dnia 20-go września, znany uczony berliński, profesor historji nowożytnej **Michelet** obchodził, w kółku krewnych i przyjaciół. swój pięćdziesięcioletni jubileusz doktorski, otrzymawszy w ciągu dnia mnóstwo winszujących listów i telegramów, a w tej liczbie i od byłego serbskiego ministra oświecenia publicznego, Maticza, który niegdyś słuchał jego wykładu.

* Tworzą się w Austrji **dwie nowe wyprawy podbiegunowe**. Na czele jednej stanie Payer, i na podstawie powziętego w ostatniej wyprawie przekonania, będzie usiłował lądem dotrzeć do bieguna północnego. W tym celu uda się do wschodniej Grenlandji, którą ma zbadać, i ile możność ku biegunowi się posunąć. Na czele drugiej wyprawy staje hr. Wilczek, i także na podstawie ostatniej wyprawy będzie się starał, w myśl Middendorffa, szukać stałego lądu na morzu podbiegunowem; uda się przeto ku wybrzeżom Nowej Syberji, a dotarłszy do przylądka Czeluskina, popłynąć ma czółnami na morze Lodowate, i przedewszystkiem zbadać, czy przypuszczalny przez Middendorffa ląd jest w związku z odkrytą właśnie ziemią Franciszka-Józefa. Fundusze już są zapewnione i ludzie gotowi. Obu wyprawom towarzyszyć ma wielu uczonych.

* Podług doniesień z New-Jorku, z d. 27-go września, miasto Antigua, w Guatemali, zostało zburzone trzęsieniem ziemi.

Redaktor, **M. Berg.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Warszawa dnia 2 (14) października.

Widowiska.

WIELKI TEATR.—*Dziś*, we środę, tragedja w 4-ch aktach (akt 1-y i 4-ty w dwóch obrazach), **Mazepa.** — Początek o godzinie $7\frac{1}{2}$. — *Jutro*, we czwartek, balet **Pan Twardowski**. — *Wczoraj*, było osób 777.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Jutro*, we czwartek, komedje **Emancypowane; Miłość młodzieńcza.** — Początek o godzinie 7-ej i pół.— *Wczoraj*, było osób 270.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś święta kop. 5.

ALHAMBRA (przy ulicy Miodowej). — *Dziś i codziennie*, Przedstawienie **śpiewaków włoskich** pod dyrekcją A. Ronchetti.—Początek o godzinie 7 wieczorem.—Wejście kop. 15.

TIVOLI (przy ulicy Królewskiej).— *Dziś i codziennie*, **Koncert pierwszorzędnej orkiestry damskiej** z Wiednia, pod dyrekcją *Marji Schipek*.—Początek o godzinie 7 wieczorem. — Koncert w sali.

Przyjmowanie chorych.

Profesorowie Warszawskiego Uniwersytetu, w prowadzonych przez siebie klinikach, udzielają chorym przychodnim pomocy lekarskiej bezpłatnie, w następujące dnie i godziny:

W chorobach chirurgicznych, codziennie od godziny 12 do 1, w szpitalu Ś-go Ducha.	Profesor *Girsztowt.*
W chorobach chirurgicznych, we środy i soboty od godziny 9 do 10, w szpitalu Dzieciątka Jezus.	Profesor *Kosiński.*
W chorobach wewnętrznych, codziennie od godziny 11 do 12, w szpitalu Świętego Ducha.	Profesor *Lambl.*
W chorobach wewnętrznych, we środy i piątki od godziny $11\frac{1}{2}$ do $12\frac{1}{2}$, w szpitalu Dzieciątka Jezus.	Profesor *Andrejew.*
W chorobach wenerycznych i skórnych nie wenerycznej natury, we środę i w niedzielę od godziny 11 do 12, oraz w cierpieniach gardła wenerycznej i nie wenerycznej natury, we wtorki i piątki od 11 do 12, w szpitalu Ś-go Łazarza.	Profesor *Trautvetter*
W chorobach ocznych, codziennie od godziny 1 do 2, w szpitalu Ś-go Ducha.	Docent *Wolfring.*

SZPITAL DZIECIĄTKA JEZUS.

Bezpłatna porada lekarska dla przychodzących chorych. Wejście przez drzwi główne od Wareckiego placu.

Choroby zewnętrzne w ogóle.

Dr *Orłowski* codziennie od 10 do 11 godziny rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

We wtorki, czwartki i soboty od 11 do $11\frac{1}{2}$ godziny przed południem.

Choroby wewnętrzne.

Dr *Pogorzelski* codziennie od 9 do 10 godziny rano

Przyjmowanie chorych „W szpitalu świętego Rocha."

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś

Choroby zewnętrzne —Dr *Stankiewicz.*

Choroby wewnętrzne —Dr *Obrębski.*

POCIĄGI NA DROGACH ŻELAZNYCH.

Warszawsko-Petersburgska.

Wychodzą (z Pragi).

Pociąg pośpieszny o godzinie 10 minut 30 wieczór.

Pociąg pasażerski o godz. 10 min. 30 rano.

Przychodzą (na Pragę) o godz. 6 z rana i o godz. 7 min. 5 wieczór.

Warszawsko-Wiedeńska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godzinie 11 min. 40 w nocy.

Pociąg pośpieszny (klasa 1 i 2) o godz. 7 min. 20 rano.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 11 min. 10 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 10 po południu (dochodzi tylko do Petrokowa).

Do Łodzi wyjeżdża się z Warszawy pociągami: pośpiesznym o godzinie 7 min. 20 z rana i osobowym o godz. 11 min. 10 z rana.

Przychodzą do Warszawy:

Pociąg kurjerski o godz. 5 min. 16 z rana.

Pośpieszny o godz. 8 min. 22 wieczorem.

Osobowy o godz. 5 min. 29 po południu.

Miejscowy (z Petrokowa) o godz. 10 min. 8 z rana.

Warszawsko-Bydgoska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 3 min. 8 po południu.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 40 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 10 po południu (tylko do Kutna).

Przychodzą do Warszawy:

Kurjerski o godz. 2 min. 15 po południu.

Osobowy o godz. 9 min. 48 wieczorem.

Miejscowy o godz. 10 min. 8 z rana.

Warszawsko-Terespolska.

Wychodzą (z Pragi):

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 6 min. 53 z rana.

Pociąg towarowo-osobowy (2 i 3 klasa) o godz. 11 min. 48 z rana.

Pociąg pocztowy 3 klasy o godz. 3 min. 43 po południu.

Przychodzą (na Pragę): o godz. 10 min. 3 w nocy; o godz. 4 min. 42 wieczorem; i o godz. 11 min. 28 z rana.

* W dniu 1 (13) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 60, wyzdrowiało 20, umarło 6, pozostało 1561 (mężczyzn 715, kobiet 846), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 154, kobiet 147.

Przyjechali: — Jenerał-adjutant książę *Radziwiłł*, z zagranicy;— z orszaku J. C. Mości jenerał-major *Orżewski*, z Skierniewic;—jenerał-majorowie: *Owander* i *Kurzakow*, z zagranicy;—tajny radca *Empowicz*, z Wiednia.

Wyjechali: — Jenerał kawalerji *Witte*, do Kielc; — jenerał-majorowie: książę *Golicyn*, do gub. siedleckiej, *Knorring*, i rzeczywisty radca stanu *Kantemirow*, do St. Petersburga;—kamerjunkier Dworu J. C. Mości hr. *Berg*, do lifiandzkiej gubernji.

Ceny Targowe.

dnia 1 (13) Października 1874 roku.

RODZAJ PRODUKTOW	Czetwert Rsr.	Czetwert kop.	Korzec od Ruble sr.	Korzec od kopiejki	Korzec do Ruble sr.	Korzec do kopiejki
Pszenica 242 funtów smol. i ordyn.	8	16	—	—	5	10
„ „ pstra i dobra	9	84	5	$92\frac{1}{2}$	6	15
„ „ wyborowa	10	58	6	25	6	30
Żyto 232 „	7	44	4	50	4	65
Jęczmień 2 i 4-ro rzędowy	5	44	4	$12\frac{1}{2}$	4	65
Owies	5	88	3	50	3	$67\frac{1}{2}$
Jarzyny: Kartofle	—	—	1	50	1	$87\frac{1}{2}$
Siano pud	—	—	—	50	—	55
Słoma „	—	—	—	$22\frac{1}{2}$	—	25

Dowozy: Osią, Koleją i Wisłą.

Pszenicy 200, żyta 120, jęczmienia 500, owsa 200 korcy.

Cena okowity dnia 1 (13) października.

	wiadro od rs.	garniec od rs.
Hurtowa składowa	5.48,[5] —	—$1,78\frac{1}{2}$.
Pojedyncza szynkarska	—	—1,81.

Stosunek garnca do wiadra $100:307\frac{1}{4}$. *(G. H.)*

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ

dnia 30 Września (12 Października) 1874 roku.

Weksle.			Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin	100 Tal.	2 m.	106	80	106	50
„	„ „	3 d.	106	$57\frac{1}{2}$	106	$27\frac{1}{2}$
Gdańsk	„ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg	300 B. Mk.	2 m.	—	—	—	—
Londyn	1 Ft. Szter.	3 m.	7	22	7	20
„		kr. ter.	7	23	7	21
Paryż	300 Frank.	10 d.	86	85	86	70
„		„	87	—	—	—
Wiedeń	150 Zł. W. A.	2 m.	98	65	—	—
„	à vista		99	55	98	—
Petersburg	100 Rsr.	3 m.	98	75	98	50
„	„ „	3 d.	—	—	100	—
Moskwa	„ „	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.						
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125			—	—	146	25
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100			—		106	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę			—	—	95	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.			—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę			—	—	104	50
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100			71	50	70	50
Akcje „ „ po 500 rs.			—	—	75	75
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100			115	50	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej			—	—	110	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100			92	50	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.			262	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100			104	—	102	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250			225	—	222	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.			90	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125			123	—	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500			515	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).						
Obligi Skarbu za rs. 100			—	—	97	50
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę				—	112	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę			—		52	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu			—	—	34	50
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100			—		80	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100			92	35	93	5
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])			93	30	93	—
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2])			91	10	90	80
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3])			87	40	87	10
„ „ „ II Serja			86	30	86	—
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4])			79	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])			78	80	78	—
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100			—	—	96	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100			98	—	97	25
„ „ „ 1861 „			97	50	96	50
„ „ „ 1869 „			97	50	96	50
Metaliki Lutowe za rs. 100			—	—	—	—
„ Sierpniowe za rs. 100			—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100			176	75	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana			—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100			173	50	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana			—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie			103	25	102	75

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. 20.

[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 1 k. 50

[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs.— k. $12\frac{1}{2}$.

[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 2 k. $22\frac{2}{9}$.

[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. 1 k. $43\frac{1}{3}$.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 5180.

MY ALEXANDER II.

Cesarz Wszech Rosji, Król Polski

& & &

wiadomo czynimy iż,

Trybunał Handlowy w Warszawie,

w Imieniu Naszem

wydał wyrok następujący:

Obecni: Umieniecki Prezes, Fuchs, H. Meyer } Sędziowie. Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie dnia 27 Września (9 Października) 1874 roku.

(podpisano) Umieniecki Prezes.
W. Andrychiewicz Podpisarz.

Trybunał Handlowy w Warszawie

Mając sobie doniesionem przez Ignacego Ottonicza, handel win i towarów kolonialnych w Warszawie przy ulicy Freta pod Nr. 1 prowadzącego, w podaniu jego na dniu 24 Września (6 Października) r. b. zaniesionem, iż tenże z powodu stagnacji w handlu, wysokiego komornego, długo trwałej i kosztownej kuracji żony dotąd obłożnie chorej, strat w interesie niewypłacalności swoich dłużników i zupełnego braku gotówki, stał się niewypłacalnym swoim wierzycielom i dla tego przy dołączeniu bilansu uprasza o ogłoszenie swojej upadłości. W takim więc położeniu rzeczy z zasady art. 449 Kodeksu Handlowego.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

Upadłość Ignacego Ottonicza, handel win i towarów kolonjalnych w Warszawie pod Nr. 1 przy ulicy Freta prowadzącego i tamże zamieszkałego ogłasza, czas zaczęcia się takowej z dniem 24 Września (6 Października) r. b. jako datą podania się określa. Opieczętowanie wszelkiego majątku do tegoż Ottonicza należącego pod powyższym Numerem lub gdzie bądź znajdować się mającego rozporządza i do dopełnienia tego Podsędka Wydziału I deleguje. Kuratorem upadłości Edwarda Hering i Ksawerego Smolińskiego Patrona mianuje, na Sędziego Komisarza Hermana Mejer Sędziego Trybunału przeznacza. Osobę upadłego Ottonicza przez oddanie go pod dozór policji zabezpieczyć nakazuje. Wpis na rs. 3 jako w objekcie niepewnym tymczasowie ustanawia i opłatę takowego na massę wkłada. Mocą tego w I-ej Instancji pod temczasową egzekucją mimo opozycji i apelacji wydanego wyroku, zamieszczenie którego na tablicy Trybunału i podania go do Dziennika Warszawskiego, Gazety Sądowej i Gazety Handlowej Kuratorom poleca.

(podp.) Umieniecki Prezes.
(—) Andychiewicz Podpisarz.

Zalecamy i rozkazujemy wszystkim Komornikom Sądowym aby wyrok niniejszy wyegzekwowali Prokuratorom Królewskim aby tego dopilnowali, Komendantom i urzędnikom siły zbrojnej aby dodali pomocy wojskowej, gdy o takową prawnie wezwani będą.

Za zgodność niniejszego wyciągu głównego wyroku ze swym oryginałem na papierze bez stempla spisanym, świadczę,

Warszawa d. 28 Września (10 Paź.) 1874 r.
Podpisarz Trybunału Handlowego,
Andrychiewicz.

N. D. 6187. *Sąd Kryminalny w Lublinie.*

Na zasadzie Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. i postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 16 (28) Października 1856 r. wzywa zbiegłych samowolnie za granicę:

1. Abrahama Barga lat 28, syna Sury bezżennego, wyrobnika z miasta Międzyrzeca w 1869 roku.
2. Pinkusa Sztejnzecera lat 49, syna Icka i Bajli dymisjonowanego żołnierza wojenno-roboczej N. 21 roty 5-ej Wydziału 4-o Okręgu Kommunikacyjnego dróg z miasta Łukowa, w 1868 r.
3. Remigiusza Stanisława Kurdwanowskiego lat 22, syna Antoniego i Emilji z miasta Siedlec w 1869.
4. Józefa Czerniawskiego lat 25, syna Jana i Marjanny, ucznia aptekarskiego z miasta Janowa w 1869 r.
5. Mieczysława Witkowskiego bezżennego młynarza z gminy Kobylany, zbiegłego z Radzynia w 1867 r.
6. Ignacego Kożuchowskiego lat 41, syna Gracjana i Tekli kolonistę z wsi Krasnodęby Kosiny, zbiegłego z więzienia Siedleckiego w 1869 r.
7. Ignacego Ladę lat 28, lokaja, z gminy Kamień w 1871 r.
8. Ks. Emiljana Bańkowskiego, lat 44 syna Feliksa i Anny, Sekretarza Chołmskiego Unijatskiego Konsystorza w 1871 r.
9. Jankla Cymermana lat 30, syna Lejzora i Chai, krawca, z miasta Lublina w 1871 r.
10. Marjannę Królową lat 26, wyrobnicę, z osady Krzeszowa w 1871 r.
11. Franciszka Grodzickiego lat 24, syna Antoniego i Marjanny, szewca, z osady Krzeszowa w 1871 r.
12. Kajetana Zembaczyńskiego lat 50, syna Józefa i Juljanny b. urzędnika Rządu Gubernialnego Lubelskiego, w 1867 r.
13. Antoninę Wiktorję Książek córkę Ignacego i Salomei przy rodzicach utrzymanie mającej, z miasta Biełgoraja w 1871 r.
14. Antoniego Lipowskiego lat 24, syna Antoniego i Franciszki przy ojcu utrzymującego się, z osady Krzeszowa 1871 r.
15. Antoniego Ignacego Ludwika 3-ch imion Chybowskiego lat 32, syna Mikołaja i Franciszki b. Kanclistę przy Magistracie miasta Lublina w 1871 r.
16. Gustawa Augusta 2-ch imion Pudykiewicza lat 25, syna Pawła i Teofili b. Kancelistę Izby Skarbowej Lubelskiej w 1870 r.
17. Feliksa Bronisława Nowakowskiego lat 23, syna Leona i Marjanny b. Kancelistę Izby Skarbowej Lubelskiej w 1870 r.
18. Jankla Fiszbajna lat 22, syna Zelmana i Mendli ze służby utrzymanie mającego, z wsi Lipiny powiatu Biełgorajskiego w 1871 r.
19. Abrahama Obstbauma lat 28, syna Lipy i Lai garbarza z osady Krzeszowa w 1872 r.
20. Naftulę Ermana lat 22, syna Lejbusia i Sury Frajdy wyrobnika, z Lublina, w 1870 r.
21. Szymona Lederkremera lat 22, syna Icka i Sury przy ojcu swej żony utrzymanie mającego, z miasta Biełgoraja w 1872 r.
22. Kunę Goldbrenera lat 22, syna Lejby i Limy, wyrobnika z miasta Biełgoraja w 1872 roku.
23. Szymona Bergersona lat 22, syna Zelika i Chany wyrobnika z Biełgoraja w 1872 r.
24. Szoela Chila Brajera lat 22 syna Abrahama i Bajli, wyrobnika, z Biełgoraja w 1872 r.
25. Gerszona Lajfera lat 22 syna Wolfa i Chai, wyrobnika, z Biełgoraja w 1872 r.
26. Arona Hersza Hakieu lat 22, syna Abrahama i Estery przy familji utrzymującego się, z miasta Hrubieszowa w 1872 r.
27. Wolfa Jojnę Zelcera lat 22 syna Abrahama i Chany Gołdy przy familji utrzymującego się, z miasta Hrubieszowa w 1872 r.
28. Lejzora Rubina lat 22, syna Szai i Matli przy familji utrzymującego się z miasta Hrubieszowa w 1872 r.
29. Lejbę Gajsta lat 22, syna Icka ze służby utrzymującego się, z gminy Mientkie p-tu Hrubieszowskiego w 1872 r.
30. Jana Mosiewicza lat 28, syna Mirona proboszcza Unitskiego z wsi Mircza p-tu Hrubieszowskiego w 1867 r.

aby w ciągu jednego roku, licząc od daty ogłoszenia po raz trzeci tego wezwania w Dzienniku Warszawskim do kraju ojczystego powrócili i bądź osobiście bądź też za pośrednictwem Władzy Policyjnej o powrocie swoim do kraju Sąd Kryminalny tutejszy zawiadomili, a zarazem usprawiedliwienie powodów dla których na pierwsze ich wezwanie przez Władze Administracyjne w pismach publicznych do kraju tutejszego nie powrócili, temuż Sądowi złożyli.

Przytem Sąd Kryminalny ostrzega każdego z nich, że w razie nieuległości prawu i nieuczynienia zadość wezwaniu Rządu w ciągu zakreślonego wyżej terminu, ściągną na siebie karę i skutki art. 340 i 341 K. K. G. i P. zagrożone.

Lublin d. 6 (18) Września 1874 r.
Prezes, Radca Dworu,
J. Ziemięski.
Podpisarz, Półtawski.

N. D. 6188. *Sąd Kryminalny w Lublinie.*

Na zasadzie Najwyższego Ukazu z dnia 25 Kwietnia (7 Maja) 1850 r. i Postanowienia b. Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 16 (28) Października 1856 r. wzywa zbiegłych samowolnie za granicę z Gubernji Lubelskiej.

1. Szmula Adlera lat 23 syna Szyi i Małki przy ojcu utrzymującego się, z osady Tarnogrodu Powiatu Biełgorajskiego w 1872 r.
2. Chaima Lejbę Altera v. Żaka lat 25, syna Josfa i Sury utrzymującego się przy rodzicach, z osady Tarnogrodu w 1872 r.
3. Szmula Dawida Finkelsztejna lat 24, syna Rachmila i Ruchli, z osady Tarnogrodu w 1872 roku.
4. Hersza Zalcman lat 23, syna Mordki i Ryfki, szewca, pochodzącego z osady Józefowa, a zbiegłego z osady Rachowa w 1872 r.
5. Berka Cukra lat 24, syna Chaima i Chai wyrobnika, z osady Józefowa w 1872 r.
6. Josfa Lejwentmana lat 23, syna Abrahama i Ruhli Lai, tkacza, z osady Kazimierza w 1872 roku.
7. Łukasza Madejskiego lat 23 syna Andrzeja i Joanny, stolarza, z osady Kazimierza w 1872 roku.
8. Jonasa Goldfarba lat 23, syna Benjamina i Marji, slusarza, z osady Irena Powiatu Nowo-Alexandryjskiego w 1871 r.
9. Mieczysława Franciszka Kołodziejczyka lat 36, syna Jakóba i Katarzyny, utrzymującego się przy familji, z wsi Bałtowa Powiatu Lubelskiego w 1872 r.
10. Pawła Ragowskiego lat 24, syna Szymona i Marjanny utrzymującego się przy familji, z gminy Gościeradowa w 1872 r.
11. Hersza Cukra lat 26, syna Chaima utrzymującego się przy rodzicach, z miasta Janowa w 1872 r.
12. Szyję Belfera lat 23, syna Mordki i Ity wyrobnika, z osady i gminy Modliborzyce w 1871 r.
13. Hersza Kiejzmana lat 24, syna Nusyna i Szajndli, utrzymującego się przy rodzicach, pochodzącego z osady Modliborzyce, zbiegł z wsi Potoka w 1871 r.
14. Abelę Sztelcnera lat 24, syna Dawida i Ryfki utrzymującego się przy rodzicach z gminy Swieciechów w 1872 r.
15. Jankla Gutwiliga lat 24, syna Mośka i Estery, wyrobnika z miasta Janowa w 1872 r.
16. Chaima Elgartena lat 24, utrzymującego się przy matce z miasta Lublina w 1872 r.
17. Jankla Finkielsztejna lat 24, syna Arona i Elki wyrobnika, z osady Modliborzyce w 1872 roku.
18. Wigdora Lejbę Wolbergera syna Lejzora i Udli kupczyka, z Lublina w 1872 r.
19. Icka Ejzenberga lat 30, wyrobnika, z miasta Chołma w 1872 r.
20. Joska Kochena lat 28, wyrobnika z miasta Chołma w 1872 r.
21. Arona Lidermana lat 28, wyrobnika, z miasta Chołma w 1872 r.
22. Mordkę Zygel lat 25, syna Chila i Lai wyrobnika, z miasta Chołma w 1872 r.
23. Szewela Kochena lat 24, wyrobnika, z miasta Chołma w 1872 r.
24. Mośka Krepsa lat 24, wyrobnika, z miasta Chołma w 1872 r.
25. Kiesla Gurfinkla lat 24, syna Zelika i Sury wyrobnika, z miasta Chołma w 1872 r.
26. Mordkę Bajla lat 24, syna Chila i Chawy przy ojcu utrzymującego się, z Chołma w 1872 r.
27. Benjamina Ruchhandel, syna Jojny i Dwojry przy ojcu utrzymującego się, z miasta Puchaczewa w 1871 r.
28. Abrahama Zajwlą Sztocha v. Michelsona lat 23, syna Dawida i Małki utrzymującego się ze służby, z Lublina w 1873 r.
29. Jakóba Enocha Szwalbę lat 23, syna Judki i Estery, wyrobnika, z Lublina w 1873 r.
30. Szoela Kosa Herynga lat 26, syna Benjamina i Sury wyrobnika, z miasta Hrubieszowa w 1872 r.
31. Abrahama Szmula Sztokhammera lat 23, syna Majera i Lai wyrobnika, z Hrubieszowa w 1871 r.
32. Judkę Lejbę Holtza lat 30, syna Ejzyka i Chai Etli utrzymującego się ze służby, z wsi Zdanowa gminy Zamość w 1872 r.
33. Leona Dekańskiego lat 22, b. Pisarza gminy Sułów w 1872 r.
34. Edwarda Czarneckiego lat 55, syna Adama i Bregidy, utrzymującego się z własnych funduszów, z miasta Janowa w 1870 r.

Aby w ciągu jednego roku, licząc od daty ogłoszenia po raz trzeci tego wezwania w Dzienniku Warszawskim, do kraju ojczystego powrócili, i bądź osobiście bądź też za pośrednictwem Władzy Policyjnej, o powrocie swoim do kraju Sąd Kryminalny tutejszy zawiadomili, a zarazem usprawiedliwienie powodów, dla których na pierwsze ich wezwanie przez Władzę Administracyjne w pismach publicznych, do kraju tutejszego nie powrócili, temuż Sądowi złożyli.

Przytem Sąd Kryminalny ostrzega każdego z nich, że wrazie nieuległości prawu i nieuczynienia zadość wezwaniu Rządu w ciągu zakreślonego wyżej terminu, ściągną na siebie karę i skutki Art. 340 i 341 K. K. G. i P. zagrożone.

Lublin d. 6 (18) Września 1874 r.
Prezes, Radca Dworu, J. Ziemięcki.
Podpisarz, Półtawski.

N. D. 6170. *Sąd Konsystorza Jeneralnego Dyecezji Płockiej.*

W sprawie na skutek Skargi Gabryeli Celiny 2-ch imion z Rychterów Łąckiej w mieście Płocku zamieszkałej, datowanej 6 Lipca r. b. przeciwko Ignacemu Łąckiemu dymisjowanemu oficerowi wojsk Cesarsko Rossyjskich, ostatecznie Burmistrzowi miasta Zakroczymia, w gubernji Płockiej na teraz z pobytu i zamieszkania swego niewiadomemu o unieważnienie związków małżeńskich, na d. 6 (18) Sierpnia 1865 r. zawartych rozwinietej, stosownie do decyzji swej na dniu 29 Czerwca (11 Lipca) r. b. zapadły.

Zapozywa

Wymienionego powyżej Ignacego Łąckiego z pobytu i zamieszkania swego niewiadomego, aby się osobiście w dniu 30 Grudnia (11 Stycznia) 1874/5 roku o godzinie 10-ej z rana w Sądzie Konsystorza Jeneralnego Dyecezji Płockiej w mieście Płocku pod Nr. 55 przy ulicy Rynek Kanoniczny posiedzenia swe odbywającego, stawił dla dania odpowiedzi, na zarzuty przez żonę jego Gabryelę Celinę 2-ch imion z Rychterów Łącką poczynione, a to pod skutkami zaoczności.

Płock d. 2 (14) Września 1874 r.
Sędzia Surrogat
Kanonik Katedralny Płocki, Fr. Grobowski.
X. Pawlowski Regens Kancel.
Pisarz Sądu Kons. Płockiego.

N. D. 6153.

Abschrift.

Auf Befehl
Seiner Kaiserlichen Majestät des Selbstherrschers aller Reußen
& & &
eröffnet das Kurländische Oberhofgericht zu Jedermanns Wissenschaft und Nachachtung nachstehendes

Decret:

Da durch den auf Allerhöchsten Befehl unterm 2ten September d. J. sub № 1587 aus dem III Departement, 2ter Abtheilung Eines Dirigirenden Senats an das Kurländische Oberhofgericht erlassenen Ukas, der Graf Johann Medem für einen Verschwender erklärt, und eine Curatel über denselben angeordnet ist, so wird dem gedachten Grafen Johann Medem die rechtliche Befugniß zur Disposition über sein Vermögen hiermit entzogen und die Verwaltung dieses Vermögens den durch einen Allerhöchsten Befehl designirten Curatoren, und zwar dessen Oheimen Graf Ludwig Medem auf Stockmanshof in Liebland und Graf Julius Medem, so wie dessen Bruder Graf Theodor Medem auf Aistern in Curland übertragen, bei dem Hinweise darauf, daß jedes fortan von dem Grafen Johann Medem ohne Zustimmung der gedachten Curatoren etwa vorgenommen, ihm resp. seinem Vermögen zum Nachtheil gereichende Rechtsgeschäft gemäß der Bestimmung des Art. 509 Theil III des Provinzialrechts der Ostseegouvernements für nichtig zu erkennen wäre.

B. R. W.

Mitau-Schloß, den 19 September 1874.
(Die Unterschrift des Oberhofgerichts)
in fidem copiae
Secretair Praetorius.

OTWARCIE SPADKOWE.
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 4138. *Pisarz Sądu Pokoju w Gombinie.*

Zawiadamiam niniejszem, że po śmierci Henryjety z Henków Klinnerowej, współwłaścicielki nieruchomości Nr. 89 w Gombinie toczy się postępowanie spadkowe, do ukończenia którego termin na dzień 3 (15) Stycznia 1875 r. w kancelarji mej oznaczony został.

Gombin d. 15 (27) Czerwca 1874 r.
H. Orłowski

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 5936. *Magistrat miasta Warszawy.*

Dnia 16 (28) Października r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu, licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na entreprizę czyszczenia kanałów w szlachtuzie na Solcu, w ciągu roku 1875 to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1875 do tegoż dnia i m-ca 1876 r. za wynagrodzeniem po rs. 180 rocznie.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takowe przedsiębierstwo, złożą w czasie i miejscu wyżej oznaczonym, opieczętowane deklaracje, napisane na papierze stemplowym ceny kop. 70, podług wzoru niżej zamieszczonego.

Nadto do deklaracji dołączyć należy kwit kasy Głównej Ekonomicznej m. Warszawy, na złożone w tejże kasie vadium w ilości rs. 36 i na koszta ogłoszenia rs. 12, które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Bliższe warunki dotyczące w mowie będącej licytacji, są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym Magistratu, każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaje niniejszą deklarację, mocą której podejmuje się w ciągu roku 1875 to jest od dnia 1 (13) Stycznia 1875 do tejże daty 1876 r. czyszczenia kanałów w szlachtuzie na Solcu, za wynagrodzeniem rs. 180 rocznie; i odstępuję od takowej ceny procentów N N (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w kasie Głównej Ekonomicznej m. Warszawy vadium w ilości rs. 36 i na koszta ogłoszenia rs. 12 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N N, pisałem dnia miesiąca i roku N, (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Warszawa d. 18 (30) Września 1874 r.

N. D. 5835. *Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Siedlcach.*

Do niewiadomych z pobytu i zamieszkania SS-ów po Onufrym Bobrowskim wierzycielu sumy rs. 375 w dziale IV pod Nr. 24 na dobrach Romaszki hypotekowanej.

Na zasadzie art. 7 Postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 r. i reskryptu Dyrekcji Głównej z dnia 16 (28) Marca 1874 roku. Nr. 6,194 uwiadamia wszystkich interesowanych, iż dobra ziemskie Romaszki, po uwłaszczeniu włościan przy dziedzicu pozostałe z przyległościami w wykazie hypotecznym wymienionemi, tudzież z wszelkiemi ich przynależytościami, położone w okręgu i powiecie Włodawskim gubernji Siedleckiej jako zalegające w ratach Towarzystwu Kredytowemu Ziemskiemu należnych, w sumie rs. 833 kop. 36½ wystawione są sprzedaż przymusową przez licitację publiczną.

Przedaż odbywać się będzie w obec Radcy Dyrekcji Szczegółowej w dniu 20 Lutego (4 Marca 1875 roku, poczynając od godziny 10 z rana w Kancelarji Hypotecznej Andrzeja Wrotnowskiego Rejenta Kancel. Ziemiańskiej w mieście Siedlcach przy ulicy Warszawskiej pod Nr. 147 przed tymże Rejentem lub innym któryby go zastępował. Vadium do licytacji złożyć się winne oznaczone jest na rs. 2,600 gotowizną, przyjętem jednak będzie w listach zastawnych lub listach likwidacyjnych z właściwemi kuponami, lecz w takiej ilości, by rzeczywista wartość składanych listów we dług kursu, wyrównywała sumie wskazanej wyżej gotowizną. Licytacja rozpocznie się od sumy rsr. 18,975. Warunki licytacji są do przejrzenia w właściwej księdze wieczystej lub w biórze Dyrekcji Szczegółowej. Listy Likwidacyjne na zabezpieczenie pożyczki Towarzystwa Kredytowego w Banku deponowane wynoszą sumę rs.

Ostrzeżenie. W razie niedojścia do skutku powyższej przedaży dla braku licytantów, druga i ostateczna przedaż odbytą będzie bez dalszych nowych doręczeń, w terminie jaki Dyrekcja Szczegółowa oznaczy i w pismach publicznych raz jeden ogłosi, (art. 25, postanowienia Rady Administracyjnej z dnia 28 Czerwca (10 Lipca) 1860 roku).

Siedlce d. 10 (22) Września 1874 r.
Prezes, J. Kuszell.
Pisarz, Tchorzewski.

N. D. 6149. Zarząd Intendentury Warszawskiego Okręgu Wojennego.

Podaje do wiadomości publicznej, że w dniu 9 Października roku bieżącego odbywać się będzie stanowcza licytacja bez przetargu, w biórze tegoż Zarządu Intendentury, **na dostawę i urządzenie 20 miedzianych wanien i 4-ch żelaznych platform do użytku szpitalnego.**

Licytacja odbywać się będzie głośna, z dopuszczeniem licytacji przez deklaracje opieczętowane, które będą przyjmowane do godziny 11 z rana, dnia do licytacji naznaczonego.

Deklaracje opieczętowane (na zasadzie 1909 rozd. X tomu, I części zbioru praw cywilnych wydania 1857 roku) powinny zawierać w sobie:

1. Zobowiązanie się na przyjęcie przedsiębiorstwa w zupełności, w ścisłem zastosowaniu się do warunków licytacyjnych, bez jakiejkolwiek zmiany.
2. Ceny pisane wyraźnie literami; w cenach nie dozwala się innych ułamków jak: ³/₄, ½, ¼, ⅛ i 1/16 kopiejki sreb.
3) Miejsce pobytu, Stanowisko, imię i nazwisko deklaranta, jako też miesiąc i dzień kiedy pisaną deklaracja.

Do deklaracji powinno być dołączone świadectwo o stanowisku deklaranta, i kaucja papierami pieniężnemi w stosunku 15% zaofiarowanej w deklaracji sumy.

Koperta opieczętowana w której zawierać się będzie deklaracja, powinna mieć następujący adres: „Объявленіе въ Варшавское Окружное Интендантское Управленіе къ назначенному 9 Октября рѣшительному торгу на заготовленіе и поставку въ Варшавскій Интендантскій вещевой складъ мѣдныхъ ваннъ и желѣзныхъ платформъ къ нимъ."

Konkurenci do licytacji głośnej, przystępując do licytowania, obowiązani są złożyć kaucje w papierach pieniężnych w kwocie rs. 300. Po zatwierdzeniu zaś licytacji, przedsiębiorca obowiązany jest kaucję tę dopełnić do wysokości 15% zadeklarowanej sumy na zabezpieczenie dostawy.

Ceny winny być zadeklarowane: na wanny miedziane od jednego puda wagi wyrobu gotowego, a na platformy żelazne, od sztuki:

Przedmioty powinny być dostarczone do Warszawskiego magazynu składowego, w terminie dwóchmiesięcznym, od dnia zatwierdzenia kontraktu.

Warunki szczegółowe licytacji, rysunki i opis przedmiotów, podług których powinny być wykonane też przedmioty, interesanci mogą przeglądać codziennie w godzinach biórowych, w biórze Zarządu Intendentury Warszawskiego Okręgu Wojennego.

Warszawa d. 29 Września 1874 r.
Za Intendenta Okręgu,
Półkownik . . . .
Naczelnik Oddziału, Postupalski.
za Naczelnika Stołu, Ałfierow.

N. D. 6185. *Rada Instytutu Aleksandryjsko Maryjskiego Wychowania Panien w Warszawie.*

Podaje niniejszym do publicznej wiadomości iż w biórze rzeczonego Instytutu odbywać się będą rozpoczynając o godzinie 11 przed południem głośne licytacje in minus na dostawę poniżej wymienionych przedmiotów od d. 1 (13) Stycznia 1875 do d. 1 (13) Stycznia 1876 r. w następującym porządku:

1) 2 (14) Grudnia na dostawę:
a) drzewa.
b) węgli kamiennych,
c) nafty i oleju do lamp,
d) mydła, świec, krochmalu i farbki.

2) 5 (17) Grudnia na dostawę:
a) chleba i bułek,
b) mięsa,
c) mąki, kaszy. fasoli, grochu polnego, ryżu; suchych grzybów i soli ruskiej.

3) 9 (21) Grudnia na dostawę:
a) masła, jajek, sera, kwaśnej smietany i powideł,
b) mleka i smietanki,
c) kolonjalnych towarów i cukru.

Szczegółowe warunki do powyższych licytacji i stosowne objaśnienia przejrzane być mogą codziennie wyjąwszy dni świątecznych w Kancelarji Instytutu w godzinach biórowych.

Członek Rady Szuchow.
za Sekretarza Kasjer A. Kania.

N. D. 6177. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: iż na żądanie Anny Ludwiki z Borków Łazuckiej po Piotrze Łazuckim pozostałej wdowy w Warszawie pod № 1322 zamieszkałej, zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Leona Aloizego Rotwanda Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie pod № 1776*a* zamieszkałego obrane mającej, w poszukiwania sumy rs. 1500 z procentem od dnia 1 (13) Marca 1874 roku liczącym się, tudzież kosztów od Alexandra Woźnickiego Obywatela właściciela dóbr ziemskich Jakubowo tamże w powiecie Nowo-Mińskim zamieszkałego, protokółem Antoniego Tymeckiego Komornika przy Sądzie Appelacyjnym Królestwa Polskiego w dniu 21 Sierpnia (2 Września) 1874 roku sporządzonym, w drodze Sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajęte i zaaresztowane zostały:

DOBRA ZIEMSKIE

Jakubowo, z przyległościami Izabelin i Antoninów w powiecie Nowo-Mińskim, Gubernji Warszawskiej, gminie Jakubów, parafji Jakubów, pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Nowo-Mińsku położone, przybliżonej rozległości około włók 38 mórg 14 miary nowopolskiej obejmujące, prawem własności do Alexandra Woźnickiego egzekwowanego dłużnika, w tychże dobrach zamieszkałego, należące, poszukiwaną wierzytelnością hypotecznie obciążone.

Na gruncie rzeczonych dóbr są następujące zabudowania:

1. Dwór masiv murowany parterowy, na piwnicy z facjatą, trzy kominy murowane mający gontami kryty.
2. Przystawka z drzewa gontami kryta.
3. Chlew z drzewa gontami kryty.
4. Kloaka z drzewa gontami kryta.
5. Kurnik z drzewa gontami kryty.
6. Ogród warzywno-owocowy dziki, w którym znajduje się około 500 sztuk drzew owocowych i tyleż drzew dzikich, wreszcie inspekt ogrodzony płotem z chrustu.
7. Spichrz z drzewa z piwnicą słomą poszyty.
8. Owczarnia z drzewa gontami kryta.
9. Stodoła z drzewa słomą poszyta, w której mieści się młocarnia z sieczkarnią.
10. Maneż czyli szopa z desek pod dachem gontami krytym osłaniająca kierat.
11. Dwa brogi od ziemi deskami oszalowane dach gontami kryty.
12. Stodoła z drzewa w węgieł i słupy słomą poszyta.
13. Holendernia z drzewa gontami kryta.
14. Stajnia i wozownia z drzewa gontami kryta.
15. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem.
16. Parkany z drzewa tudzież płoty z żerdzi.
17. Dom czworak z drzewa z gankiem o jednym kominie murowanym gontami kryty.
18. Gołębnik z drzewa na słupie.
19. Czworak z drzewa o jednym kominie murowanym słomą poszyty.
20. Chlewiki z drzewa słomą poszyte.
21. Czworak nowy o jednym kominie murowanym nad dach gontami krytym.
22. Czworak nowy z drzewa o jednym kominie murowanym, gontami kryty.
23. Studnia drzewem cembrowana z żurawiem.
24. Kuźnia z drzewa gontami kryta o jednym kominie murowanym.
25. Karczma z drzewa z przystawką, blachą kryta o jednym kominie murowanym.
26. Zajazd z drzewa słomą poszyty.
27. Piwnica w ziemi z kamieni polnych murowana gontem kryta.
28. Okólnik czyli podwórze drzewem z okrąglaków obwiedzione.
29. Płot z żerdzi.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętych dóbr znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Leona Aloizego Rotwand Patrona przy Trybunale Cywilnym w Warszawie, w Warszawie pod Nr. 1776*a* zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży, w Kancelarji Trybunału tutejszego w Wydziale I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. W. Emiljanowi Sobolewskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju w Mińsku tamże urzędującemu, na ręce Juljana Siwickiego Podsędka tegoż Sądu.
2. Stanisławowi Parol Wójtowi gminy Jakubów w tejże wsi Jakubowie powiecie Nowo-Mińskim urzędującemu na ręce własne przy asystencji Wojciecha Magrzyg Pisarza tejże gminy.

Obudwom d. 2 (14) Września 1874 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętych dóbr w Warszawie dnia 7 (19) Września 1874 roku, a w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbędzie się na jawnem posiedzeniu Trybunału Cywilnego w Warszawie w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod № 549 w Wydziale I o godzinie 10 z rana dnia 11 (23) Listopada 1874 roku.

Sprzedażą kierować będzie Leon Aloizy Rotwand, Patron przy Trybunale tutejszym, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 21 Wrześ. (3 Paź.) 1874 r.
w z. Sekretarz Trybunału,
Grabiński.

Wywieszono na tablicy w Sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 21 Wrześ. (3 Paź.) 1874 r.
w z. Sekretarz Trybunału,
Grabiński.

N. D. 6178. Wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie daty 9 (21) Grudnia 1871 r. między Zysią z Madanssów po Abrahamie Silberzahn pozostałą wdową, w Warszawie zamieszkałą powódką, przez Teodora Rościszewskiego Adwokata stawającą z jednej, — a Majerem Silberzahn jako opiekunem przydanym Grymy, Genendli, Estery, Hany, Parji, Marji, Sury, Gerszona i Ryfki nieletnich rodzeństwa Silberzahn, po niegdy Abrahamie Silberzahn z drugiego małżeństwa pozostałych w Warszawie pod Nr. 903 zamieszkałym, oraz Szlamą Silberzahn Blimą z Silberzahnów Dawida Kalksztejn żoną, Hają Frymetą z Silberzahnów Izraela Szyi Kletz żoną, Małką Gitlą Silberzahn panną pełnoletnią, Ejdlą Dyną Silberzahn nieletnią usamowolnioną w asystencji kuratora swego Szlamy Silberzahn czyniącą, również w Warszawie zamieszkałymi pozwanymi niestawającymi, z drugiej strony zapadłym, nakazany został dział majątku ruchomego i nieruchomego po Abrahamie Silberzahn pozostałego do dania opinji czy nieruchomość spadkowa wraz z przyległemi placami w Warszawie pod Nr. 3112*c. d. e. f. g. h. i. l. m.* położona dogodnie w naturze podzielić się da, lub przeciwnie oraz do jej oszacowania biegli mianowani, wrazie uznania niepodzielności sprzedaż tejże nieruchomości przez publiczną licytację postanowiona, do odebrania od biegłych przysięgi i kierowania czynnościami działowemi Stanisław Bagniewski Asesor został delegowany, zaś do sporządzenia samych działów Stanisław Rościszewski Rejent został przeznaczony.

Wyrok powyższy potwierdzony został wyrokiem z oppozycji w dniu 9 (21) Czerwca i 20 Czerwca (2 Lipca) 1872 roku zapadłym, apelacją zaś od powyższych wyroków założoną strony aktem urzędowym w dniu 31 Października (12 Listopada) 1872 r. odwołały.

Następnie mianowani biegli wykonawszy przysięgę zeszli na grunt nieruchomości i udzielili opinją, iż takowa dogodnie w naturze podzielić się nie da, dopełnili oszacowania i wartość jej na rsr. 7292 kopiejek 32½ ustanowili. Trybunał wyrokiem daty 2 (14) Sierpnia 1874 r. między Zysią Silberzahn w imieniu własnem i jako nabywczynią praw Szlamy Zelmana Silberzahn, Blimy z Silberzahnów Kalksztejn Hai Frymek Kletz, Małki Gitli z Silberzahnów Słód, Ejdli Dyny Silberzahn przez Edwarda Kowalskiego Patrona Trybunału jako jej obrońcę w miejsce Rościszewskiego Adwokata stawającą z jednej, — a Majerem Sofa jako opiekunem ad hoc Grimy, Genedli, Estery, Hany, Parji, Marji, Sury, Gerszona i Ryfki nieletnich Silberzahn i Majerem Silberzahn jako przydanym opiekunem tychże nieletnich z drugiej strony ocznie zapadłym, powyższe dzieło biegłych zatwierdził.

Po złożeniu warunków licytacyjnych pierwsza publikacja takowych odbyła się w dniu 13 (25) Sierpnia 1874 r. o godzinie 1½ z południa i termin do drugiej publikacji takowych a zarazem przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości, wyznaczonym został na dzień 24 Września (6 Października) 1874 r. o godzinie 1½ z południa, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale III pod Nr. 549 przy ulicy Długiej przed W-ym Bagniewskim Asesorem delegowanym.

Nieruchomość Nr. 3112 *c. d. e. f. g. h. i. l. m.* w Warszawie przy ulicy Młynarskiej i Wolskiej położona, składa się z dziewięciu oddzielnych placów, domu mieszkalnego, komórek i innych zabudowań drewnianych, placu jest łokci kw. 29,351¼. Szczegółowe objaśnienie pod każdym względem powziąść można tak z taxy biegłych w kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału III jako też u podpisanego Edwarda Kowalskiego Patrona w Warszawie pod Nr. 1769a przy ulicy Ś-to Jerskiej zamieszkałego sprzedażą dyrygującego znajdującej się oraz na gruncie. Licytacja zacznie się od sumy rs. 7292 kop. 32½ jako szacuku taxą przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 24 Sierp. (5 Września) 1874 r.
Edward Kowalski Patron.

Po odbyciu w d. 24 Września (6 Października) r. b. drugiej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, nieruchomość № 3112 *c. d. e. f. g. h. i. l. m.* w Warszawie a zarazem przygotowawczego przysądzenia tejże nieruchomości, termin do ostatecznego takowej przysądzenia, wyznaczonym został na dzień 17 (29) Października r. b. godzinę 1½ z południa, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego w Warszawie przy ulicy Długiej pod № 549 w Wydziale III przed W-ym Stanisławem Bagniewskim Assesorem tegoż Trybunału delegowanym. Licytacja zacznie się od sumy rsr. 7,292 kop. 32½ jako szacunku przez biegłych wykrytego.

Vadium jest oznaczone rs. 750.

Warszawa d. 30 Wrześn. (11 Paźdz.) 1874 r.
Edward Kowalski, Patron.

N. D. 6072.

NIERUCHOMOŚCI,

w Warszawie przy ulicy Czerniakowskiej pod № 3000, przy ulicy Rozbrat pod № 3001 lit: B wystawione są na przedaż w drodze działu, z mocy wyroków Trybunału Cywilnego w Siedlcach 1 (13) Sierpnia 1873, 7 (19) Maja 1874 r. między Wiktorem Hr. Roniker w dobrach Korytnicy, powiecie Węgrowskim, zamieszkałym przez Karola Łuniewskiego Patrona działającym, a Wandą z Chrzanowskich Hr. Roniker wdową w jej imieniu oraz jako matką i opiekunką nieletniego Bogdana Hr. Roniker którego przydanym opiekunem jest Juljan Hr. Oppérman w Warszawie zamieszkałemi przez Patrona Romualda Dzieszuka bronioną, Marją z Hr Roniker Kruszewską w asystencji męża Jana Kruszewskiego właściciela dóbr Lejpuny w tychże, powiecie Sejneńskim, Józefą Hr. Roniker w Warszawie zamieszkałemi Patrona Łukasza Zbrozińskiego za Obrońcę ustanowionego mającemi.

Przedaż odbędzie się w dwóch oddziałach.

1) Nieruchomość № 3000 składa się z placu łokci kwadratowych 43,938 na niem kamienica murowana dwupiętrowa, trzy oficyny trzy domy parterowe i zabudowania.

2) Nieruchomość № 3001 lit. B. składa się z placu łokci kwadratowych 40,040 na niem Pałacyk masiv murowany, domek dla stróża, dom mieszkalny od ulicy Fabrycznej i zabudowania.

Licytacja pocznie się.

Oddział I od rs. 31,659 kop. 30, Vadium rs. 1,500.

Oddział II od rs. 24,059 kop. 95, Vadium rs. 1,000

Pierwsza publikacja zbioru obaśnień i warunków nastąpiła 15 (27) Czerwca 1874 r.

Druga publikacja zarazem przygotowawcze przysądzenie odbędzie się przed Rejentem Franciszkiem Kulikowskim w Warszawie w Kancelarji tegoż Rejenta d. 5 (17) Sierpnia 1874 r. o godzinie 10 z rana.

Przedażą kieruje w imieniu Wiktora Hr. Roniker Andrzej Wolff Obrońca przy Rządzącym Senacie w Warszawie pod № 471 lit: F zamieszkały, u którego jak równie u Rejenta Kulikowskiego warunki licytacyjne są złożone.

Warszawa d. 15 (27) Czerwca 1874 r.
Andrzej Wolff Mecenas.

Po odbyciu w powyższym terminie drugiej publikacji i zarazem przygotowawczego przysądzenia nieruchomości w Warszawie pod № 3000 i 3000 B. położonych, termin do ostatecznej sprzedaży tychże nieruchomości na dzień 9 (21) Września r. b. godzinę 10 z rana wyznaczony został i w tym terminie przed Rejentem Kulikowskim w Warszawie pod Nr. 487 Kancelarję swą utrzymującym odbędzie się.

Warszawa d. 6 (18) Sierpnia 1874 r.
Andrzej Wolff O. P. S.

Ponieważ termin wyżej oznaczony do skutnie przyszedł, przeto delegowany Rejent protokułem z d. 9 (21) Września r. b termin do ostatecznej sprzedaży nieruchomości Nr. 3000 i 3001 B. w Warszawie, na d. 11 (23) Października 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, w którym to terminie ostateczna sprzedaż wspomnionych nieruchomości przed tymże Rejentem Kulikowskim w Warszawie pod Nr. 487 Kancelarję swą utrzymującym odbędzie się.

Warszawa d. 30 Wrześ: (12 Paźdz:) 1874 r.
Andrzej Wolff.

N. D. 6202. W d. 3 (15) Października 1874 r. o godzinie 12 w południe na placu targowym Stare Miasto w d. 7 (19) Października r. o godzinie 10 z rana i w d. 9 (21) Października r. b. o godzinie 12 w południe za żelazną Bramą w Warszawie, w d. 4 (16) Października r. b. o godzinie 10 z rana i w d. 9 (21) Października r. b. o godzinie 10 z rana na placu targowym przy ulicy Wołowej w Pradze przy Warszawie, zajęto w drodze egzekucji sądowej ruchomości jako to: meble palisandrowe, machoniowe i jesionowe, szafy, stoły, łóżka różne, lustra, zegary, landszafty, biórko, świecznik mosiężny i inne różnego rodzaju przedmiota, przez publiczną licytację sprzedane będą.

Warszawa d. 30 Wrześ: (12 Paźdz:) 1874 r.
Jan Mielech Komornik,
ulica Ś-to Jerska N. 14

N. D. 6206 Prawnie zajęte kosztowności złote, to jest: brosza, kolczyki i branzoleta szmaragdami, i rautami ozdobione, oraz medalion z łańcuszkiem, stosownie do decyzji Trybunału Cywilnego tutejszego z d. 21 Września (3 Października) r. b. Nr. 8836, sprzedane zostaną przez publiczną licytację w Warszawie w domu pod Nr. 587 w Kancelarji podpisanego Komornika w d. 1 (13) Listopada 1874 r. o godzine 10 rano za poprzedniem wystawieniem ich na widok publiczny w tejże Kancelarji w dniach 4 (16) 14 (26) Października i 25 Października (6 Listopada) r. b. poczynając od godz. 10 rano do 12 po południu.

Juljan Ostrowski, Komornik.

N. D. 6182. Zajęty w egzekucji Sądowej stoliczek jesionowy okrągły w dnin 2 (14) Października 1874 r. o godzinie 10 z rana za Żelazną bramą w Warszawie przez publiczną licytację sprzedane będą.

Warszawa d. 30 Września (12 Paźdz.) 1874 r.
A. Gawryłow, Komornik.

N. D. 6203. Zajęte w drodze egzekucji Sądowej ruchomości jako to: garderoba męzka i damska w d. 4 (16) Października 1874 r. o godzinie 10 z rana na placu targowym Grzybów zwanym, zaś meble jesionowe w tymże dniu na placu targowym Sewerynów zwanym, o godzinie 3-ej z południa, przez głośną publiczną in plus licytację przed podpisanym Komornikiem sprzedane zostaną.

Asesor Kolegjalny, *K. Brochocki*,
Komornik p. 8 A. Nr. 556.

OSTRZEŻENIA.
ПРЕДОСТЕРЕЖЕНІЯ.

N. D. 6208. Antoni syn Wincentego Piątkowski dzierżawiąc lokal w domu Nr. 1870/1 w Warszawie Nr. 22 oznaczony takowy z d. 10 (22) Maja 1869 r. ustąpił Konstantemu Rejczakiewicz d o d. 8 Lipca n. s. t. r. ten zaś w d. 12 (24) Maja t. r. scedował go Teofilowi Jakulewicz dla kuzynek jego Teofili z Boreckich Belke i Marji córki Józefa Suławskiej, gdzie Jakulewicz wniósł swoje własne ruchomości w ilości sztuk 44 poszczególowo w pozwie na dniu 14 (26) Lipca 1869 r. Mianowskiemu doręczonym i w wyroku Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 31 Lipca (12 Sierpnia) 1869 r. opisane. Michał Mianowski rządzca domu takowe samowolnie zabrał, twierdząc że nie wie do kogo należą. Podpisany wzywa interesowanych, aby w ciągu 2ch miesięcy od daty dzisiejszej o prawach jeżeli im jakie służą zawiadomili Michała Mianowskiego i Klemensa Głębockiego Mecenasa, gdyż w razie przeciwnym, w kontynuacji procesu żądać będzie, uznania siebie za wyłącznego właściciela tych efektów i zasądzenia mu onych.

Teofil Jakulewicz.

OGŁOSZENIA PRYWATNE.